

JÓHÍRMONDÓ

„AZ IGE VOLT AZ IGAZI VILÁGOSSÁG, AMELY MEGVILÁGOSÍT MINDEN EMBERT: Ő JÖTT EL A VILÁGBA.” (JN 1,9)

EGYENSÚLYBAN A PAD ÉS A PIHENÉS KÖZÖTT
TISZTA TERMEK, MELEG EBÉD, MŰKÖDŐ TECHNIKA
- DE KIKNEK KÖSZÖNHETJÜK?

SOLTÉSZ TIBOR TANÁR ÚR ESETE
A RÓZSZASZÍN PÁRDUCCAL
VAN-E MÉG SZEREPE A HELYESÍRÁSNAK?

**„HITTEL ÉS HUMORRAL SOK
MINDEN KIBÍRHATÓ”
- AVAGY MILYEN MA
TÖRTÉNELEMTANÁRNAK LENNI?**

EVANGÉLIKUS GIMNÁZIUM

2

Tiszta lappal!

Kedves Olvasó!

A most megjelenő JóHírmondó már az 5. kiadvány a szárnyaim alatt. Akár egy mini jubileumi szám is lehetne. A tavalyi szerkesztő csapatom elballagott, így idén új „munkatársak” után néztem. Bevallom őszintén nem volt könnyű dolgom. Csak úgy jöttek a kifogások: nincs időm, nem tudok írni, miről írjak stb.?

Aztán megtört a jég és a kötelezőből először egy jól megírt beadandó lett, majd lassan mindenki megtalálta a saját hangját és stílusát, ami elengedhetetlen egy újságíró számára, még akkor is ha csak az iskolai lapról van szó.

Emlékszem a saját diákéveimre, amikor én bontogattam a szárnyaimat, kezdetben a diáklapban, majd az egyetemi évek alatt belekóstoltam a kritika műfajába, aztán blogolni kezdtem, jelenleg pedig a BEG iskolaújságát szerkesztem, szóval az írás valahogy mindig is jelen volt az életemben. Az pedig külön öröm számomra, hogy sokszor én lobbantom lángra azokat a diákokat, akik nem is gondolták volna magukról, hogy bennük van a szikra az írás felé.

Írni nem könnyű. Sokszor nem jön az ihlet, ezzel én is nagyon sokszor szenvedtem és a mai napig kell egy jó nagy adag löket. Ez bármi lehet: egy őszi borongós nap, egy csésze kávéval több, vagy egy gyalogos, aki beszólt, mert nem engedtem át a zebrán...

Nekem azt tanították, hogy a téma az utcán hever, a JóHírmondó esetében pedig az iskola folyosóján, az osztályteremben, egy tanulmányi kiránduláson, konferencián, egy jó könyvben, filmben vagy éppen egy fizika kísérleten.

Szeptemberben éjszakánként még azon gondolkoztam, hogyan fogom megtölteni az újság hasábjait, most pedig azon jár az eszem, hogy ki ne maradjon valami fontos, valami egyedi, ugyanis több, mint HETVEN írást olvastam és szerkesztettem át.

Azt hiszem jó munkát végeztünk!

BB.

Impresszum: Felelős kiadó: Köveskúti Péter. Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium, Technikum, Szakgimnázium, Általános Iskola, Óvoda, Alapfokú Művészeti Iskola és Kollégium
Főszerkesztő: Bencze Beáta. Tördelő-szerkesztő: Bencze Beáta.

Szerkesztők: Balázs Jázmin, Balogh Brigitta, Bánfi Bence, Benkó Luciána, Békefi Bianka, Cservenák Anna, Darabos Dominik, Dobó Sára, Fekécs Zsófia, Földvári Fanni, Gali Péter, Gamperl Anna, Illés Petra, Jakab Ágnes, Kittlinger Bence, Kvasz Tibor, Lipták Laura, Marton Ábel, Pap Dóra, Pálincás Panna, Petrovski Anna, Sándor Ádám, Somlyai Nóra, Szabó Nóra, Székely Anna, Szigyártó Dániel, Szikora Rebeka, Szilágyi Csenge, Tacsai Dóra, Turcsék Tamara, Tuska Zonga, Ujvárosi Áron, Ulrich Noémi, Varga Bíborka, Varga Kyra, Varga Panna, Váradi Réka, Virág Franciska, Virág Janka, Veres Eszter, Voják Roland

Egyensúlyban a pad és a pihenés között

írta: Somlyai Nóra Fanni, 11.A

A legtöbb diák számára az iskolaidő nem csak a tanulásról szól, hanem egyfajta teljes munkaidős elfoglaltság, ami után sokszor alig marad idő a kikapcsolódásra. De vajon tényleg így kell lennie?

A reggeli korán kelés, a nyolc órás tanítási nap, majd délután különórák, házi feladatok, esetleg még egy edzés – sok diák napja jobban be van táblázva, mint egy felnőtté. A folyamatos teljesítménykényszer pedig könnyen vezethet kiegészítéshez, motivációvesztéshez vagy akár szorongáshoz. Pedig a tanulás mellett legalább olyan fontos a szabadidő, a pihenés és a feltöltődés. Nem véletlen, hogy egyre több kutatás bizonyítja: a megfelelő mennyiségű alvás, a barátokkal töltött idő, és az, hogy valaki foglalkozhat a hobbijával, közvetlenül javítja a tanulmányi eredményeket is.

„Én például esténként próbálok minden nap legalább egy órát telefon nélkül lenni, csak zenét hallgatok vagy rajzolok” – mesélte a 14 éves unokahúgom. „Sokkal jobban tudok másnap koncentrálni, mintha az utolsó pillanatig tanulnék.”

Szerencsére néhány iskolában már felismerték, hogy a diákok mentális jólléte ugyanolyan fontos, mint az, hogy jó jegyeket kapjanak. Egyes helyeken bevezettek szabad idő foglalkozásokat, máshol a házi feladatok, számonkérések mennyiségét csökkentették.

Mit tehetünk mi, diákok? Elsősorban azt, hogy figyelünk magunkra és egymásra. Fontos megtanulni nemet mondani a túl sok feladatra, és időt hagyni arra, amit igazán szeretünk csinálni. Nem baj, ha nem minden jegy tökéletes – ha mi közben kiegyensúlyozottak maradunk, az hosszú távon sokkal többet ér.

Diáknak lenni sokszor kihívás, de az iskolai élet akkor lesz igazán élvezetes, ha megtaláljuk benne a saját ritmusunkat, ahol a tanulás mellett a mosolynak, a nevetésnek és a barátokkal töltött időnek is van helye. A pihenés nem csak a semmittevést jelenti, hanem aktív kikapcsolódást, mint pl. sportolás, séta, barátokkal való találkozás, valamilyen hobbi.

Néha a legjobb kikapcsolódás egy könyvben rejlik. Saját tapasztalatból tudom, milyen jól tud esni, ha a nap közepén, mondjuk egy hosszabb szünetben, előveszek egy könyvet, és pár oldal erejéig elmerülök a történetben. Ilyenkor szinte teljesen kizárom a külvilág zaját, és valóban úgy érzem, mintha tartanék egy kis pihenőt – egy igazi szünetet – a sok tanulás között. Olyan, mintha egy utazáson, vagy kiránduláson vennék részt, ahol nem csak új élményeket szerzek, hanem képzelőerőm, szókinccsem is bővül. Miközben kizárom a külvilágot, - félre téve az elvárásokat és megfelelési kényszert - egy másik valóságban találok otthonra, ami megnyugtat a zajos hétköznapiakban legalább egy kis időre.

Okosabban, nem keményebben: hogyan találjuk meg a saját tanulási módszerünket?

írta: Marton Ábel, 11.D

A legtöbbünk hallotta már: „Tanulj többet!”, „Készülj alaposabban!”, „Ismételd többet!”. Mégis, a valóságban nem az a legnehezebb, hogy leüljünk tanulni, hanem az, hogy hogyan tegyük ezt úgy, hogy működjön is.

A tanárok gyakran mondják, hogy mindenki más – ez igaz a tanulásra is. Van, aki percek alatt átlát egy anyagot, másnak több idő kell. De mindannyian megtalálhatjuk azt a módszert, amely tényleg segít is minket, és nem csak időrabló küzdelem. A legtöbb diák kezdetben mindent ugyanúgy próbál megtanulni: elolvasa, átnézi, talán ki is emeli a fontos részeket. De az igazság az, hogy a „csak olvasás” valójában a leghatástalanabb módszerek egyike. Rengeteg idő megy el úgy, hogy közben nem marad meg a fejünkben az anyag. Itt jön képbe az egyik legfontosabb tanulási elv: az aktív tanulás. Ez azt jelenti, hogy nem csak passzívan befogadjuk az információt, hanem dolgozunk is vele: kérdéseket teszünk fel, összefoglaljuk, gyakoroljuk, visszamondjuk. Sokkal többet segít, mint hinnénk.

Egyre többen használják a *spaced repetition* módszert is, vagyis az időben elosztott ismétlést. Ez tulajdonképpen azt jelenti, hogy nem egyetlen nap alatt próbáljuk meg a teljes anyagot a fejünkbe tömni, hanem több kis részletben ismételjük át. Az agyunk sokkal jobban megjegyzi azt, amit többször, kisebb darabokban látunk, mint amit egyszer, hosszan. Rengetegen tapasztalják, hogy így kevesebb stresszel, nyugodtabban és tartósabban tudnak készülni. A jegyzetelés szintén nagyon fontos. De nem mindegy, hogyan csináljuk. A szószerinti leírás nem sokat ér, hiszen csak másolunk. A jó jegyzet arról szól, hogy átfogalmazzuk, lerövidítjük, kiemeljük, rendszerezzük az anyagot. Vannak akik színekkel, ábrákkal, kis rajzokkal teszik átláthatóbbá a füzetüket.

Mások digitális jegyzeteket készítenek, vagy gondolattérképet rajzolnak. A lényeg, hogy hozzáteszünk az információhoz, nem csak lemásoljuk. A tanulás egyik legjobb módja a tesztelés. Kérdések, kártyák, rövid feladatok, gyakorló tesztek. Minél többször próbáljuk felidézni az anyagot, annál jobban emlékezni fogunk rá. A tanulók többsége akkor szembesül azzal, hogy nem is tudja annyira az anyagot, amikor kipróbálja, mennyire tudja felmondani vagy alkalmazni. Ez nem kudarc, hanem a tanulás egyik legfontosabb lépése. A környezet is sokat számít. Van, aki csendben szeret tanulni, más zenére. Valaki az ágyban, más az asztalt preferálja. A lényeg, hogy találjunk olyan helyet, ahol valóban képesek vagyunk koncentrálni.

Ugyanilyen fontos, hogy tartsunk szüneteket is: a *Pomodoro módszer* – 25 perc tanulás, 5 perc pihenő – rengeteg diáknak segít abban, hogy ne érezze magát túlterhelve, mégis haladjon. És ott van még valami, amiről kevesen beszélnek: a motiváció. Nehéz úgy tanulni, hogy közben azt érezzük, nincs értelme. Éppen ezért fontos célokat kitűzni. Lehet ez egy jobb jegy, egy felvételi pontszám, vagy akár csak az, hogy ma megtanulok három oldalt úgy, hogy tényleg értem. Ezek a mini célok képesek napokig megtartani a lendületet. A végére pedig egy fontos tanulság: nem baj, ha neked más módszer válik be, mint a többieknek. Sőt, teljesen normális. A tanulás nem arról szól, hogy ki mennyi időt tölt a könyvek felett, hanem arról, hogy hogyan bánik az idejével és az energiájával.

Honvédelem az órarendben: az első félév tapasztalatai

írta: Varga Panna, 11.E

2025. szeptember elsejétől a 11.-es évfolyamok egy új kötelező tantárggyal az órarendjükben kezdték meg a tanévet.

Mikor erről értesültek az érintett osztályok sokan elgondolkodtak azon, hogy mit is takarhat valójában a hetente egyszer megtartott Honvédelmi ismeretek és mire számíthatnak az órákon.

A honvédelmet Tóth Csaba alezredes tartja, akivel egyes napokon már az iskola folyósóin is találkozhattak a diákok. Az alezredes korábban helikopter vezetőként tevékenykedett a honvédségben, most pedig eljött az iskolába, hogy betekintést nyújthasson a diákoknak a honvédek mindennapjaiba és munkájába.

Az órákon PowerPoint diavetítéseket és videó bemutatókat láthatnak a diákok, amelyek mellett az alezredes részletes beszámolókkal és érdekességekkel segíti elő a tananyag gördülékeny megértését. Egy új tankönyvvel is rendelkeznek a diákok, melyben nyolc nagyobb témakörre lett felbontva a féléves tananyag.

Felmerülhet a kérdés, hogy mit is értünk pontosan a tananyag alatt, hiszen a honvédelem egy nagyon sokrétű tantárgy aminek a menetét kezdetben meglehetősen nehéz elképzelni. Az órákon a diákok megismerkedhetnek a honvédség kialakulásával, a történelmével, a Magyar Honvédség rendszerével és haditechnikai ismeretekre is szert tehetnek. Ezek mellett számos olyan aspektusa is van, ami jól jöhet a mindennapi életben. A diákok megtanulják, az elsősegély nyújtás fontos alapjait, túlélési ismereteket és térképtani alapismereteket is elsajátíthatnak.

Igaz ez még csak az első félév, hogy ezt a tantárgyat tanuljuk, de a második félév rengeteg új élménnyel kecsegtet.

Még az első órán az alezredes elmondta, hogy mire számíthatnak a diákok, amint az elméleti részét befejezik az anyagnak. A következő félévben gyakorlatiasabb órákon vehetnek részt, melyek szervesen összefüggnek az addig tanultakkal és egy teljesen új megvilágításból láthatják a honvédek életét.

A sportolás és az egészséges életmód fontossága a diákévek alatt

írta: Lipták Laura, 11.E

A mai rohanó világban egyre nehezebb odafigyelni az egészséges életmód fenntartására, különösen nekünk, diákoknak, amikor a sok teendő mellett (tanulás, dolgozatok, vizsgák, szociális élet) alig marad időnk magunkra. Ugyanakkor éppen ebben az időszakban lenne a legfontosabb, hogy kialakítsuk azokat a szokásokat, amivel a testi-lelki egészségünk alapját biztosítjuk.

Sokan azt gondolhatják, hogy az egészséges étkezés és rendszeres mozgás csak a sportolóknak szükséges és elengedhetetlen, de valójában mindannyiunknak az. A rendszeres testmozgás nemcsak a külsőnket formálja, hanem segíti a koncentrációt, csökkenti a stresszt, növeli az energiaszintünket, ami a tanuláshoz is hatalmas segítség illetve a jobb alváshoz is hozzájárul.

Amikor az egészséges táplálkozásról van szó, a legtöbbeknek a csirke, rizs, brokkoli kombó és az ehhez hasonló snassz „testépítő” ételek jutnak eszébe, ezzel szemben egy egészséges és fenntartható táplálkozás sokkal színesebb. Az interneten rengeteg recept található, és biztos vagyok benne, hogy mindenki talál olyanokat, amelyek neki megfelelők. Emellett elengedhetetlen a megfelelő mennyiségű vízfogyasztás, ami napi minimum 2 liter, illetve az elegendő zöldség-gyümölcs bevitel, ami pedig napi 400-500 gramm, ez soknak tűnhet, azonban egyáltalán nem az.

Ami még fontos, az az energiatartalok és káros szenvedélyek mellőzése, illetve a cukros üdítők helyett a cukormentes/zero választása. A rendszeres mozgás sem azt jelenti, hogy órákat kell eltölteni az edzőteremben, hanem például napi 8000-10000 lépés megtétele, vagy az egyén által preferált mozgásforma végzése. Persze az edzőterembe járás is jó megoldás, sőt a súlyok emelésének rendkívül sok pozitív hatása van a szervezetünkre, nemcsak abban, hogy erősebbek és kitartóbbak leszünk, hanem hosszútávon is az életünk során, csökken a komplikációk és betegségek előfordulása, vagy sokkal egyszerűbben legyőzzük azokat, így idősebb korunkra is fittekek és életvidámak maradunk.

Az egészséges életmód nem tiltásokból áll, hanem lehetőségekből és döntésekből. A 80-20-as szabály alkalmazásával (80% egészséges, 20% „szemét” kaja) és napi rendszeres mozgással, habár apró lépésekben, de hatékonyan meg tudod változtatni az életed a jobb felé.

Ne csak a jegyeid legyenek fittekek!

írta: Sándor Ádám, 11.E

Napjaink felgyorsult világára egyre jellemzőbb a kényelem és az egyszerűség. Az ember, ahogy fejlődik, úgy küzdi le az előtte álló nehézségeket. Ám az elterjedt géphasználat, social media és az ülő munkák elszaporodása a hétköznapi embert a saját testsúlya ellen fordította. A fiatalok sincsenek biztonságban, mivel a napjaik jelentős része vagy a padban való üléssel vagy a kimerültség által vezényelt ész nélküli TikTok lapozgatással telik. Így összegyűjtöttem, a diákok idejének figyelembevételével érdekességeket az edzésről, valamint néhány étkezési tippet, nemtől függetlenül, amelyek segíthetnek kizökkenteni a monoton tanulásból és felfrissíteni az elmét, mint egyfajta kikapcsolódás.

Gyors kaják, bolti instant leves, rágcák, üdítők. Egy átlagos pénteki mekizés a haverokkal, egy szénhidrát és cukorbomba a szervezetnek, amely bőven meghaladhatja a napi egészséges limitet. Ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy mindenféleképpen mellőzni kell a gyorséttermeket, mivel egy matek témazáró után ez megérdemelt, de kellő képpen korlátozandó. A zöldségeket és gyümölcsöket remélem nem kell bemutatnom senkinek. Egészen kiskorunk óta hallhatjuk szüleinktől, hogy mennyire fontos részét képezik a fejlődésünknek. Aztán rájövünk, hogy nem a répa tanított meg fütyülni, sem jobban látni, mégis tele vannak vitaminokkal és rostokkal amelyek segíthetnek hasonló pozitívumokhoz jutni.

Ha a célod elsősorban a fogyás, akkor a kalóriák számlálása elengedhetetlen. A hízás akkor következik be, ha többet viszünk be a szervezetünkbe, mint amennyire annak szüksége lenne. Épp ezért is célszerű diétázni vagy mellőzni a fölösleges desszerteket ha lehet. Habár a diétázás és a vegán életmód hasonlóak, nem összekeverendő! A diéta egy étkezési szabályrendszer, amely valamilyen cél érdekében jön létre, a vegánság pedig egy etikai alapú életmód, nem csak étrend. A vegánok nem fogyasztanak, és nem használnak fel állati eredetű ételt. Bármelyik étrend tökéletes kezdést nyújthat a szálkásításban, de szervezetünknek a húsról is ugyanakkora szüksége van, mint a zöldekre.

A rendszeres táplálkozással nem csak az éhséget szüntetjük meg, hanem kellő tápanyagokkal látjuk el szervezetünket, immunrendszerünket. Az immunrendszerünk mindennap csatát vív különböző fertőzésekkel, hogy egészségesek maradhassunk.

A megfelelő vitaminokkal és ásványi anyagokkal garantálhatjuk magunknak a leghatékonyabb védelmet. Ám ezek nem csak az immunrendszerünket erősítik, hanem kihatással vannak az egész testünkre. Vitaminhiány esetén sokkal gyakoribb a fáradtság, gyengeség. Gyakoribbak a fertőzések és a látászavar, valamint bőr és hajproblémák alakulhatnak ki.

VITAMINS

„A jó diák tanul és készül minden órára”, amióta iskolába járunk, ezt hallhatjuk a tanárainktól és szüleinktől, hogy minél jobb egyetemekre, majd munkahelyekre kerülhessünk. Az egyetlen baj csak az, hogy nagyon könnyedén besokall tőle az ember. Hétköznaponként 6-7 órán kell folyamatosan figyelni és szívni be a tudást, ami eleve megterhelő az elménknek. Majd vége a napnak, hazamegyünk és folytathatjuk tovább, hiszen a dolgozatokra készülni kell és a házi feladatokat meg kell írni.

Ezt egyhuzamban öt napon keresztül nehéz hatékonyan fenntartani. Az edzés egy kiváló módja a monotonitásból való kiszakadásnak. Ráadásul miközben az elménk kikapcsol, addig a testünk fejlődik. Segít a stressz csökkentésében és a mentális egészségünknek is nagyon előnyös. Legyen az kardió vagy konditerembe járás, akarva-akaratlan szünetet tarthatunk kettő tanulás között.

Akiknek nagyon szűkös az ideje, az se aggódjon, már egy 45 perces egyszerű, saját testsúlyos edzés, mint a fekvőtámasz, vállérintés vagy hasprés is elegendő idő arra, hogy frissen vágjunk neki a feladatainknak.

BrainBar: a jövőkonferencia

írta: Turcsek Tamara, 12.D

Szeptember 18-án lehetőségünk volt ellátogatni Budapestre a BrainBar nevű jövőkonferenciára. Kis csapatunk a hajnali órákban a főváros irányába vette az útját és reggel 10 óra körül már a Városligetben is voltunk. Átvettük a karszalagjainkat és nyakpassunkat, majd bele is vágtunk a programok felfedezésébe.

A rendezvény tematikájának központjában a jövő kérdései álltak. Helyszíne a Magyar Zene Háza, amelynek enteriőrje és a természet közelsége még egyedibbé tette a helyszínt. Idei mottójuk a „We still have fate in the future”.

Csak, hogy koncepcióba foglaljuk azon diáktársaink számára, akik még nem hallottak erről az eseményről, hogy mi is ez: A Brain Bar egy budapesti, évente megrendezett fesztivál, aminek a középpontjában a jövő kérdései állnak - tudomány, technológia, társadalmi változások, kultúra, innováció különböző területeiről (üzlet, politika, tudomány, művészet, kultúra) érkező előadók, szakértők, kreatív gondolkodók beszélnek,

vitáznak, interaktív programokat tartanak arról, hogy milyen lehetőségeink és kihívásaink lesznek a következő évtizedekben. (forrás: Wikipedia, ELTE Jurátus). Elsősorban iskoláknak, osztályoknak, diákoknak kedvező program, a „mi” nyelvünkön szólalnak meg az előadók, ezért kiváló tanulmányi, kirándulási és csapatépítő lehetőség.

Abból látszik, hogy mekkora érdeklődésnek örvend, hogy kigyózó sorok álltak egy-egy előadás előtt. Összesen 41 helyszínen folytak programok, egymással párhuzamosan vagy egymás után a liget szívében. Számunkra egy maradandó élmény az, hogy idén is ellátogathattunk erre az eseményre, bővíthettük ismereteinket.

Hogyan tud a zene támaszt nyújtani a nehezebb napokon?

írta: Cservenák Anna Flóra, 11.D

Napjainkban nincs olyan iskolás kortársunk, aki ne hallgatna zenét. Reggelente, amikor szétnézek a buszon, minden második embernek szól a fülében a zene, köztük nekem is, de az utcán sétáló diáksereg nagy részének is ott van a füles a fülében (ami nem túl biztonságos).

Én személy szerint azért is hallgatok reggelente zenét, mert azt érzem, hogy lassítja az amúgy is rohanós reggeletem. De amikor egy nehezebb napon vagyok túl, ami nem csak fizikálisan, mentálisan, de lelkileg is megterhelő volt számomra, akkor nagyon sokat segít, ha zenét hallgatok, vagy esetleg a hobbimnak élhetek és zenélhetek.

Lassan 10 éve zenélek, mondhatni így nőttem fel, és számtalan esetben rántott ki a pörgésből és segített. Amikor fiatalabb voltam, nem értettem miért mondák azt körülöttem a felnőttek, hogy egyszer még hálás leszek a zenének, és most kezdem megérteni, hogy mire gondoltak, hiszen a zenének köszönhetően, számtalan új élményt és barátot szerezhettem és ennek még korán sincs vége. Nem múlik el úgy nap hogy, ne hallgassak zenét, vagy ne zenéljek, napjainkban már sokan nem merik felvállalni, ha zenélnek, főleg ha népzeneznek, mert hamarabb villog mindenki azzal ha dobol, vagy gitározik, mint azzal, ha citerázik vagy kobzázik, amit egyáltalán nem tartok helyesnek, hiszen nekem plusz löketet tud az is adni, hogy hagyományt is őrzök, és tovább viszem azt.

Ha nehezemre esik valamit megtanulni sokszor írok egy dalt az anyagból, és sokkal hamarabb megragad, mintha csak magolnám, ezt még a zene tanárom javasolta és tényleg sokat segít. Habár a zene egy rendkívül kellemes kikapcsolódási forma, ennél jóval többet is tud nyújtani: komoly hatással van az agy működésére és fejlődésére is.

Kutatások bizonyítják, hogy a zenei tevékenységek, legyen szó hallgatásról, éneklésről vagy hangszeres játékról, jelentősen javítják a kognitív képességeket, a memóriát, illetve fejlesztik az érzelmi intelligenciát. Hogyan használhatjuk a zenét az agy fejlesztésére? Aktív zenehallgatás: figyelmesen hallgassunk különböző műfajú zenéket, és próbáljuk meg elemezni a dallamokat, hangszereket. Hangszeren való játék: a hangszeres játék fejleszti a finommotoros készségeket és a koncentrációt. Éneklés és ritmusgyakorlatok: az éneklés és a tapsolás segíti a nyelvi és auditív feldolgozást. Tánc és mozgás zenére: a mozgás összekapcsolása a zenével javítja a koordinációt és az egyensúlyt.

A zene tehát nem csupán művészet, hanem az agy egyik legjobb edzője is. Minél korábban beépítjük a gyermekek mindennapjaiba, annál nagyobb hatással lesz a kognitív fejlődésükre és az általános jóllétükre. Kodály Zoltán szavával élve, „Legyen a zene mindenkié!”

Legyél kedves magadhoz, válaszd magad!

A gimnáziumi éveinket sokan a legszebb éveinkként emlegetik. Ez valóban igaz lehet, az évek során rengeteg élményben lehet részünk, új barátokra találhatunk, akiknek köszönhetően nevetéssel telhetnek a mindennapjaink. Persze a felszín alatt sokszor lapulnak olyan dolgok, amiről nem beszélünk eleget: a mentális egészség.

Az elvárások, a jegyek miatti stressz és, ahogy egyre törekszünk a jobbnál jobb eredményekre, gyakran elkerülhetetlen a verseny a társainkkal. A versengés ösztönözhet, hiszen mindenki van versenyszellem, de persze csak amíg egészséges határokon belül marad. Amikor a céljainkat már mások lehúzásával akarjuk elérni, akkor a verseny rombol. Arra törekedjünk, hogy a következő nap mindig egyet jobbak legyünk, mint előző nap. A saját fejlődésünk és a céljaink elérése a fontos.

Ugyanakkor a barátságok is nyomást helyezhetnek ránk, ha nem megfelelően választjuk meg a környezetünket. Az iskolában az életünk főleg a jegyek körül forog. Sokszor úgy érezzük, hogy annyit érünk, ahány százalék van a papírunkon.

Többször kellene hangsúlyozni, hogy egy-egy rossz jegy nem összekeverendő a lustasággal vagy a jó képességeink hiányával. „Egy rossz jegy után néha úgy érzem, hogy elbuktam.”
diák interjú - részlet

A túlzott megfelelési kényszer motivációvesztéshez és szorongáshoz vezethet. Hiszen nem csak az iskola, hanem a szüleink és mi magunk is elvárásokat állítunk magunk elé. Időt adni magunknak, szabadságot azáltal, hogy kimaradunk egy hetet, nem gyengeség. Büntüdatot érezni emiatt nem érdemes, hiszen nem ér többet, mint a mentális egészségünk.

Mi a megoldás? Beszélj róla olyanal, akiben megbízol, aki előtt őszintén meg tudsz nyílni. Ne ess abba a hibába, hogy másokhoz hasonlítod magad. Mindenki más, mindenki egyedi. A virágok gyönyörűek, de a naplemente is, és még csak nem is hasonlítanak egymásra. Legyél kedves magadhoz, válaszd magad!

Tiszta termék, meleg ebéd, működő technika – de kiknek köszönhetjük?

írta: Ujvárosi Áron, 11.E

Minden reggel, amikor az első csengő megszólal, a tantermek tiszták, a konyhák újra megtelnek és minden rendezett környezetben van. Azonban pár diák megáll, hogy gondolhasson azokra, akiknek ezeket köszönhetjük.

A Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnázium intézményébe rengeteg diák, illetve tanár jár, azonban van, amikor észre sem vesszük kik segítenek minket valóban végig a diákéveinken. Akárhányszor a nap véget ért, és a tanár éppen hamarabb elengedett minket, nehezen tudtam eltekinteni attól, hogy a takarítók azonnal szorgos munkába kezdtek, hogy a következő napot ugyanilyen tiszta és rendezett körülmények között kezdhessük. Akárhányszor visszaköszöntem nekik, ők mindig vidám mosollyal néztek rám, tudatva, hogy mennyire lelkiismeretesen végzik a dolgukat.

Emellett ne feledkezzünk el a 12 órás étterem megnyitóról sem, ami a menzán ünnepélyesen zajlik le minden hétköznap. A konyhásnénik mindig elkészítik a legfinomabb és számunkra legegészségesebb főztöket, és mi tárt karokkal várva állunk a sorban, hogy átvehessük a teli tálcát.

Minden áldott nap, amikor kvízt kell kitölteni és a tanárnő megkér, hogy menjek le elkérni a tanulói wifi jelszavát, kimondhatatlanul hálás vagyok, hogy a rendszergazdák mennyit segítettek már nekünk, amikor a tanteremben nem működött éppen a TV, vagy más műszaki hiba adódott. Ők hősként „törték át” az ajtót, hogy segítségünkre siessenek azonnal.

Amikor pedig éppen nem hoztam el a tankönyvemet és kétségbeesve azt gondoltam, hogy felszerelési hiányt szerzek, felbukkant a könyvtáros, akire mindig számíthatok. Legutóbb, amikor egy angol tankönyv kellett, mert nem hoztam magammal, a könyvtáros nem csak, hogy odaadta a vadi új könyvet, ráadásul ingyenesen megkaphattam, ami nekem rengeteget jelentett akkor, mert pont jókor és jó helyen voltam.

Legközelebb, amikor belépsz egy tiszta osztályterembe, vagy éppen eszel a menzán, jusson eszedbe, hogy kiknek köszönheted ezeket a dolgokat.

Amikor az iskola több mint tanulás: értékek és összetartozás

írta: Szikora Rebeka, 11.A

A Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Iskola nem csak a tanulásra ad lehetőséget, hanem arra is, hogy a diákok valódi közösséggé formálódjanak. A mindennapokban érzékelhető, hogy az evangélikus hit nemcsak a hittanórákon, hanem az iskola egész légkörében jelen van. A szeretet, az egymás iránti tisztelet és a segítőkészség olyan alapértékek, amelyek meghatározzák a iskola diákéletét.

Az iskola különlegessége, hogy a tanulmányi munka mellett nagy hangsúlyt fektet a lelkipeltöltődésre és a közösségépítésre is. Az év során több alkalommal rendeznek közös istentiszteleteket és jótékonysági eseményeket. Ezek nemcsak a hit megéléséről szólnak, hanem arról is, hogy a diákok megtapasztalják, hogy milyen csapatban dolgozni és, hogy együtt többre képesek.

A diákéletet színesítik a különféle versenyek, kirándulások és iskolai rendezvények. A diákok rendszeresen részt vesznek tanulmányi, sport és művészeti versenyeken, ahol nemcsak tudásukat, hanem kreativitásukat és kitartásukat is bizonyíthatják. A tanárok támogató hozzáállása és közvetlensége segíti a diákokat abban, hogy bátran kibontakozhassák tehetségüket. A tanulás mellett persze jut idő a közösségi programokra is: az iskolai napok, az adventi vásár, a karácsonyi műsor vagy éppen a gólyanap mindig igazi élményt nyújtanak.

Ezek az alkalmak erősítik a diákok közötti kapcsolatokat, és hozzájárulnak ahhoz, hogy mindenki otthon érezze magát az iskola falai között. A Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Iskolában nemcsak a tudás, hanem az értékek is fontosak. Itt a diákok nemcsak tanulnak, hanem megtanulnak közösségben élni, egymásra figyelni, és a hitüket a mindennapokban is megélni. Ez az, ami igazán különlegessé teszi az evangélikus iskolai életet.

Hagyd a megszokásokat: irány Tenerife!

írta: Ulrich Noémi, 11.D

A tavalyi tanévben meghirdettek egy fakultatív tanulmányi kirándulást, ahová bárki jelentkezhetett az iskolából, illetve a Vízműből is. Az utat Németh Balázs tanár úr és Németh Csilla tanárnő szervezte. A következő sorokban összefoglalom, hogy milyen eseménydúsan is telt számunkra ez a nyolc nap.

Kezdetben csupán egy csoportunk volt, ahol folyamatosan ki és belépkedtek az emberek, így nagyon képlékeny volt, hogy tényleg megvalósul-e ez a kirándulás, de végül összegyűltünk: összesen hét BEG-es és hét Vízműs. Május 12-én indultunk el útnak kisbuszokkal, majd várt ránk egy közel 6 órás repülőút, ahol megtapasztalhattuk azt, hogy mi az, hogy abszolút kényelmetlen utazás. Ezen hátulütők ellenében a tenerifei látvány teljesen kompenzált minket.

Az első napot a város feltérképezésével és az élelmiszerboltok kifosztásával töltöttük. Beszereztünk 8 literes vizeket, ami csupán 1 euróba került, bár az elején féltünk, hogy véletlen desztillált vizet vásároltunk ivóvíz helyett.

A szállásunk nagyon takaros és tágas volt. Főként a mi kis teraszunkon történt a legtöbb beszélgetős és kiülős este. A konyhát többször is felavattuk spórolás szempontjából, ami néha olyan jól sikerült, hogy érdekes ízvilágokkal ismerkedhettünk meg.

Érdeemes megjegyezni, hogy a fiúk javarészt sokkal jobbakat ettek, mint mi, bár ők cseppet sem spóroltak (nyilván). Voltak olyan napok, amikor szabad programok voltak, amit mi ki is használtunk. Sokat sétáltunk, aminek az idő is kedvezett, mivel ott mindig kellemes tavaszi idő uralkodik. Rengeteg képet készítettünk, fürödtünk a kissé hideg óceánban, finomabbnál finomabb pizzákat ettünk és persze egy kis kebabot is.

Egyik nap átsétáltunk egy távolabbi városba, mivel piacra szerettünk volna menni, viszont mire odaértünk be is zárt. Emellett voltak sokkal produktívabb napok is, ahol vízparkba mentünk és nagyon sokat csúszdázunk extrémebbenél extrémebb csúszdákon. Voltunk állatkertben, ahol testközelből nyűgözhettek le minket a fóka, delfin, orka és papagáj show-val. Ezen kívül rengeteg állatot láthattunk még pl. medúzákat, csikóhalakat és egyéb tengeri és nem tengeri lények sokaságát. Az utolsó napokban elmentünk hajóval delfin lesre és megmártóztunk a még mindig hideg vízben. Az utolsó estén mindenki együtt vacsorázott egy mexikói étteremben, nagyon jó hangulatban telt az az este is.

Összességében azért választottam ezt a témát, mert meg szeretném adni azt a löketet azoknak, akik hezitálnak valami újba belekezdeni. Én is sokáig vártam és fontolgattam, hogy érdemes lenne-e elmenni erre az útra és ennyit hiányozni, lemaradni a tanulnivalóval, de aztán észbe kaptam és rájöttem, hogy ez a lehetőség sosem lesz újra a kezeim között, lehet utána egy ideig nehezebb lesz, viszont gazdagodtam egy jó élménnyel, új emberekkel, új helyszínekkel és végképp nem bántam meg, hogy eljuthattam Tenerifére mert a kedvenc helyemmé vált. A diákságról elmondható, hogy szeretünk a megszokott, komfortzónán belüli térségben maradni, viszont sokszor fel sem fogjuk azt, hogy mekkora lehetőség megy el mellettünk és valójában mennyivel jobb is lehetne nekünk, ha nem csak a megszokásokhoz ragaszkodnánk.

Soltész Tibor tanár úr esete a Rózsaszín párduccal

írta: Kvasz Tibor, 11.A

Biztosan sokaknak feltűnt már, hogy Soltész Tibor tanár úr mennyire szereti a Rózsaszín párducot. Az egyik én voltam a sok közül és utána jártam, hogy honnan ered ez a szeretete a párduc iránt, a tanár úr pedig válaszolt...

Soltész tanár úr: - A 80-as években elég sok unalmas, szocialista országok rajzfilmjei mentek, ezek mellett a Rózsaszín párduc, a Tapsi Hapsi, Foxi Maxi, Kengyelfutó gyalogkakukk és nagyon más stílust képviselt. A párduc figurája azért is lett a kedvenc, mert valójában egy superhős. Mindig jót szeretne, de naiv döntéseivel, jó szívével vezérelten folyton galibát okoz. A társadalom nem ismeri fel, hogy mindig a jó oldalon áll és kedves bugyutaságára mindig ráfarag. Nem lehet nem szeretni.

Illetve a korábbi burleszkek poénjait hozza vissza, a némafilmek humorát, amikor szöveg nélkül ment a nevetetés. Pl. Buster Keaton, Chaplin, később Benny Hill, majd Mr.Bean folytatja, de ezek mind ugyanazt a humort, ugyanazt a naiv, ártatlan hülyeséget hozzák, amikor is a bohóc figura nevetet, de a saját maga által keltett perpatvar mindig tartalmaz valami bölcsességet, tanulságot, mint a népmesékben. Ez a geg!

Freleng alkotta meg a Pink Panthert, ha jól tudom 1963-ban, azaz Pinky elmúlt 60 éves! A legjobb részek az 1968-1978 közötti 6 perces kis rajzfilmek, fontos benne a zenei alájátszás, a szaxofon, trombita, fúvós, vonós, billentyűs zene, mivel ez fokozza a beszéd helyett a némafilm hangulatát. A taram,taram,taram,taram,tarammm zene is korán rabul ejtett. Azt gondolom nagyon hangulatosan, játékosan és nemes egyszerűséggel meganimált ábrái vannak Frelengnek.

A párduc mindig jót akar sohasem gonosz, nincs vér, durvaság, kicsit olyan, mint a Bud Spencer filmek, szóval a Rózsaszín párduc minden korosztálynak tud üzeni, immár több mint 60 éve a jó szolgálatában. Én a nagyszülőknél néztem hétvégente délelőtt, délután elektroncsöves fekete-fehér(!) TV-n, akkor óvodásként nem tudtam, hogy Ő rózsaszínű! A képernyőn szürke volt.

Szóval ha a folyosón elhalad mellettünk Soltész tanár úr, és fütyörész a Rózsaszín párduc dallamát, ne lepődjünk meg, csak épp küldetésen van – a jó ügy szolgálatában!

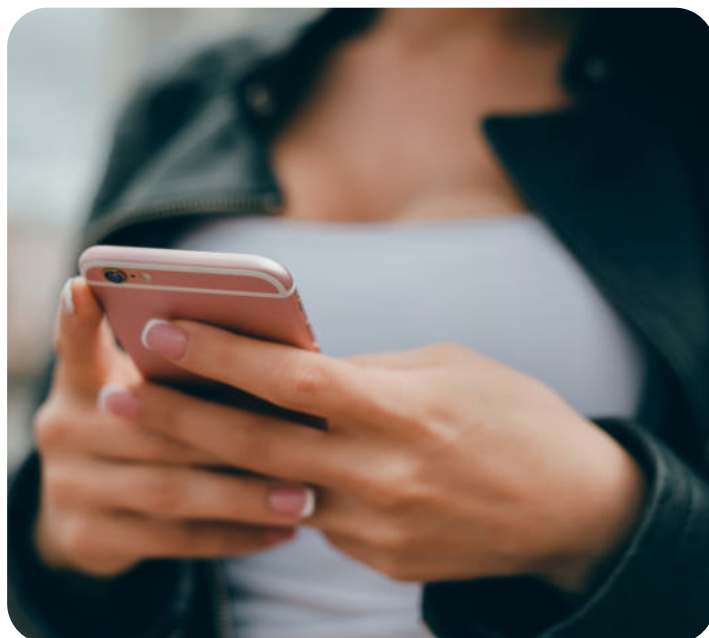
Diákélet az okostelefonok korlátozásával

írta: Petrovszki Anna, 11.D

Az elmúlt években az okostelefonok szinte teljesen átalakították a diákéletet. Reggel óra előtt, szünetekben, ebédnél vagy még tanórán is nyomkodják a diákok. Ezen keresztül küldenek üzenetet, hívást indítanak, használják a közösségi médiát vagy ennek segítségével oldják meg a házi feladatot. Mondhatni a mindennapi életünk részévé vált. Egyesek szerint a telefon káros hatással van a tanulókra az iskolákban, míg mások szerint segíti a tanulást. De vajon több figyelmet hoz-e a mostanság bevezetett telefonmentes iskola, vagy csak újabb vitát szül a diákok és tanárok között?

A telekommunikációs eszközöket, kormányrendelet alapján, 2024. szeptember 1-től az oktatási intézményekben korlátozták, különösen a mobiltelefonokat és a kép- vagy hangrögzítésre alkalmas eszközöket, valamint az internet elérésére alkalmas okoseszközöket. Erre legfőképp azért volt szükség, hogy ne tudják elvonni a gyerekek figyelmét, javuljanak tanulási képességeik, és kevesebb online zaklatás érje őket. Ellenben még nincs arra bizonyíték, hogy ezek valóban bekövetkeztek-e. A 2024-es tanév kezdetétől a mobiltelefonok, tabletek birtoklása és használata az iskolákban tanítási időben csak akkor lehetséges, ha azt az igazgató egészségügyi, vagy a pedagógus pedagógiai célból külön engedélyezi a tanulmányi rendszerben. Azaz hivatalos engedély nélkül a tanulóknál nem lehet sem tanórán, sem szünetben okoseszköz.

A mi iskolánkban jelenleg nincs lehetőség több száz gyerek telefonjának biztonságos elzárására és elképzelhetetlen, hogy ennyi telefont minden reggel begyűjtsenek és a nap végén visszaadjanak. Ennek ellenére a tanulók az új jogszabály alapján igazgatói vagy pedagógusi engedéllyel használhatnak a tanórán vagy szünetben is mobiltelefont. Ez lényegében minden tanulóra vonatkozik.

Az iskolai okostelefon-használat a diákokat többféleképpen érinti. Sokan nehezen tudják elképzelni a napjaikat telefon nélkül, hiszen ezen keresztül tartják a kapcsolatot a barátaikkal, a családdal, és gyakran a tanulásban is segítséget nyújt. Ugyanakkor a folyamatos értesítések, üzenetek és közösségi médiás tartalmak elvonják a figyelmet az óráról. Sok diák bevallja, hogy néha nehéz ellenállni a kísértésnek, hogy csak egy pillanatra rápillantson a telefonjára és ez már bőven elég ahhoz, hogy elterelődjön a figyelme a tanóráról.

A tanárok számára sem könnyű ez a helyzet. Gyakran tapasztalhatják, hogy a diákok kevésbé figyelnek és a mobilok miatt nehezebb fenntartani a fegyelmet. Ugyanakkor sok pedagógus az okostelefonban lehetőséget is lát a tanulásra. Mint például online feladatok megoldásával, okostankönyvek, oktató videók vagy a szótárak segítségével a telefon akár a tanulás és a tanítás hasznos eszköze is lehet.

Az okostelefonok korlátozásának előnyei, hogy a diákok figyelmét sokkal kevesebb zavaró tényező éri. Így jobban tudnak koncentrálni. A tanárok szerint ilyenkor könnyebb bevonni a diákokat a munkába. Ezenkívül a diákok egymásra vannak utalva így egy jobb közösséget alkothatnak és beszélgetésekkel új kapcsolatokat is kialakíthatnak.

A közösségi média használata egyfajta szorongást is kiválthat a diákokból, hogy például nem elég jó a többi vele egykorúhoz képest vagy zaklatás áldozatává válhat, valamint káros tartalmakat is fogyaszthatnak. Az okoseszközök nélkülözése elősegítheti a tanulási szokások fejlődését és hozzájárulhat a megfelelő időbeosztás kialakításához. Nem utolsósorban a tanulás élményszerűbb lehet, ha a diákok aktívan részt vesznek a feladatokban.

Ellenben vannak hátrányai is. Először is a diákok frusztráltnak érezhetik magukat a korlátozás miatt, főleg azok, akiket egyszer már a telefon függővé tett. Kezdetben gyakran lehetnek idegesek és lázadhatnak egyes dolgok ellen. Másodsorban azok, akiknek tényleg komoly gondok okoz, hogy ne használja a telefonját, ő akkor is titokban nyomkodni fogja és a folyamatos ellenőrzések és az ezzel járó lebukások csak még több feszültséget fognak generálni. Ezenfelül sok diáknak csökkentheti a motivációját, ha nem használhat érdekes tanulási applikációkat vagy a telefonba írta eddig a jegyzeteket, emlékeztetőket és ezután ez a fajta segítség értékét veszti.

Továbbá a tiltás nem tanítja meg minden esetben a kontrollált mobilhasználatot, és ha valamit tiltva van, azt annál jobban akarják. Végezetül vészhelyzet esetén nehezebb gyorsan kapcsolatba lépni a szülőkkel vagy a tanárokkal. A diákok vegyesen látják a telefonkorlátozást. Sok fiatal érzi úgy, hogy a tiltás megnehezíti a mindennapi életet, hiszen az azonnali segítségforrás megszűnik. Mások viszont örülnek a mobilmentes óráknak, mert így nem vonja el a figyelmüket a folyamatos üzenetáradat és nem csak felszínes barátságok alakulnak ki.

A tanárok általában támogatják a korlátozást, mert a diákok figyelme jobban a tananyagra irányul, és kevesebb a rendbontás, de még így is van egy-két olyan diák, aki bepróbálkozik a mobil használatával órákon. Ugyanakkor több időt igényel egyes online feladatok megoldása előtt a telefonok ki-be kapcsolása.

Összességében elmondható, hogy a szabályozás nem önmagában hozza a kívánt eredményt, hanem a diákok, tanárok és szülők közös tudatos hozzáállása teheti igazán célravezetővé. Nem feltétlenül az eszköz a probléma, hanem a használat és a hozzáállás. A mértékletes és célzott használat kialakítása lehet a kulcs a sikeres és modern diákélethez.

Adni jó! - Adventi cipősdoboz akció

írta: Gali Péter, 11. A

Ahogy közeledik az adventi időszak, az év egyik legszebb és legbensőségesebb időszaka, mindannyian kicsit megállunk, elcsendesedünk, és megpróbálunk a rohanó hétköznapiakból kilépve másokra figyelni. Az advent nemcsak a várakozás, hanem a szeretet, az önzetlenség és a közösség ideje is. Ilyenkor különösen fontos, hogy észre vegyünk azokat, akiknek kevesebb jut figyelemből, törődésből vagy akár egy apró ajándékból.

Jézus is tanította: „Jobb adni, mint kapni.” (ApCsel 20,35), ezért iskolánkban már hagyomány, hogy minden évben közösen igyekszünk segíteni a rászoruló gyermekeken. Tudjuk, hogy sajnos sok családnak nehézséget jelent, hogy karácsonykor ajándék kerüljön a fa alá. Nekik szeretnénk egy kis örömet vinni, mert hisszük, hogy minden gyermek megérdemli, hogy az ünnep napján mosolyogjon.

Cipősdoboznyi szeretet

Idén is meghirdetjük iskolánk adventi cipősdoboz gyűjtését. A diákok, tanárok, szülők és minden jó szándékú segítő összefoghat, hogy megtöltsük a cipősdobozokat szeretettel, figyelmességgel és meglepetésekkel. A dobozokba játékokat, könyveket, írószereket, édességet vagy akár apró, hasznos tárgyakat is tehetek, bármit, ami örömet szerezhet egy gyermeknek. Fontos, hogy a dobozokat kor és nem szerint csoportosítsuk, hogy a megfelelő ajándék jusson a megfelelő kisgyermekhez. Kérünk benneteket, hogy minden osztály legalább két cipősdoboznyi ajándékot gyűjtsön össze és szépen, az ünnephez illően csomagolja be. Akár egy kis rajzot, üdvözlő kártyát is tehetünk a csomagba.

A dobozokat 2025. december 5-ig lehet leadni az iskolában kijelölt gyűjtőhelyen.

Egy apró ajándék, egy nagy mosoly. Sokan talán azt gondolják, hogy egy cipősdoboznyi ajándék nem változtat meg világokat. De gondoljunk csak bele, ha ezzel egyetlen gyermek arcára is mosolyt csalunk, ha egy pillanatra elhitetjük vele, hogy fontos, hogy rá is gondol valaki, akkor már megérte. Az igazi ajándék nem a tárgy, amit adunk, hanem a szeretet, amit belerejtünk.

Kedves diáktársak, tanárok, szülők! Kérünk mindenkit, hogy idén is csatlakozzon ehhez a szép kezdeményezéshez. Legyen az idei advent nemcsak a gyertyák fényéről, hanem a szívünk fényéről is emlékezetes. Mert amikor adunk, valójában kapunk is: hitet, reményt és szeretetet. Az ajándékgyűjtés nem csupán egy karitatív akció, hanem egy közös élmény, amelyben megmutathatjuk, hogy mit jelent evangélikus gimis diáknak lenni, egymásra figyelni, segíteni, és a szeretetet tettekre váltani.

Tanulás nemzetközi szinten – Az ISD a kulisszák mögött

írta: Balázs Jázmin Hanna, 11.A

Egy személyes látogatás a Debreceni Nemzetközi Iskolában, ahol a tanulás több, mint könyvek és órák.

Az IB az International Baccalaureate rövidítése, amely egy nemzetközi oktatási rendszer, összesen három alprogrammal. Az egyik a Primary Years Programme (PYP), amely az óvodától az ötödik osztályig tart. Ezután következik a Middle Years Programme (MYP), ami a hatodiktól a tizedik osztályig terjed, majd végül a Diploma Programme (DP), amelyet a 11. és 12. osztályos diákok számára alakítottak ki, és az érettségivel zárul.

Világszerte mintegy 5900 iskola működik az IB-rendszer alapján, Debrecenben pedig két iskola, köztük a Debreceni Nemzetközi Iskola, amely ezt a rendszert alkalmazza. Az iskola működéséről és a céljáról *Kosztá Katalint* az iskola vezetőségi tagját kérdeztem meg.

-Itt az ISD-ben mi nem csak a szakmai képzésre alapozunk, hanem ezzel együtt a tanulók érzelmi intelligenciáját, és analitikus gondolkodását is fejlesztjük.

-A jövő felé - mit ad az IB a diákoknak?

-Az IB-rendszer nemcsak a tanulásról szól, hanem arról is, hogy a diákok megtanuljanak önállóan gondolkodni, felelősséget vállalni és nyitottan állni a világ dolgaihoz. A program nagy hangsúlyt fektet a kritikai gondolkodásra, a kutatásra és a valós problémák megoldására. A diákok gyakran dolgoznak projektmunkákon, amelyek során együttműködnek, kutatnak és prezentálnak, ez pedig hatalmas előnyt jelent később az egyetemen is.

Az IB-diplomát a világ több mint 90 országában elfogadják a felsőoktatási intézmények, így a végzősök előtt megnyílik az út akár külföldi egyetemek felé is.

Mr. Anthony Flanagan ekképpen számolt be az ő tapasztalatairól:

-A diákok nemcsak sokoldalú személyiségekké válnak, hanem megalapozzák jövőjüket a világ bármely egyetemére. Nemzetközi tanítóként mindig is nagyra értékeltem azt, ha valaki nyitottan és globálisan gondolkodik.

Az ISD mindennapjai egy diák szemszögéből:

„Az ISD-be alkalmam volt ellátogatni egy iskolai napon, amely alatt rengeteg mindent megismerhettem az IB-rendszer fontosságairól, illetve betekintést nyerhettem, hogy milyenek a napok egy ottlévő diák szemszögéből. Az ISD-ben barátságos és támogató légkör fogadja a diákokat. A tanárok mindig segítőkészek, és ha valakinek bármiben segítségre van szüksége, biztosan talál valakit, akihez fordulhat.

A diákok és a tanárok között harmonikus kapcsolat alakult ki: közel állnak egymáshoz, mégis megőrzik a kölcsönös tiszteletet és a határokat. A tanárok nemcsak oktatók, hanem valódi mentorként is jelen vannak a diákok életében. Arra ösztönzik őket, hogy merjenek kérdezni, kifejezni a véleményüket, és önállóan gondolkodni. Ez a támogató hozzáállás segít abban, hogy mindenki megtalálja a saját útját, és bátran fejlődjön a saját tempójában. Az órák interaktívan folytak, illetve a diákok nagy érdeklődéssel végezték tanulnivalójukat.

A mindennapokban érezhető a közösségi szellem is legyen szó csoportmunkáról, közös projektről, vagy iskolai eseményekről, minden diák szerepet kap, és lehetőséget arra, hogy megmutassa magát. A diákoknak lehetősége van arra, hogy elmenjenek önkéntes feladatot végezni egy kutatómunka során, emellett a tanulók tanulmányi kirándulásokon is részt vehetnek. A tanulók nagy motivációval indulnak neki a tanévnek, ami megmutatkozik az elkötelezettségükben, illetve a tanulmányaik eredményében is. Betekintést nyertem, a délutáni klubok életébe is, amely nagyon foglalkoztatott. A tanulók a Média klub, a Könyv klub, illetve a Dráma klub közül választhatnak, amellyel új kapcsolatokat teremthetnek, illetve fejleszthetik képességeiket.

Az ISD-ben tett látogatásom során nemcsak egy iskolát ismertem meg, hanem egy nyitott, támogató és inspiráló közösséget is. A tanárok elhivatottsága, a diákok lelkesedése és a nemzetközi szemlélet mind hozzájárulnak ahhoz, hogy ez az iskola valóban különleges legyen.

Számomra az volt a legmeghatározóbb, hogy az ISD nemcsak a tanulás helye, hanem egy olyan tér, ahol mindenki önmaga lehet, fejlődhet, és felkészülhet a jövő kihívásaira. Ez az élmény megmutatta, hogy a nemzetközi oktatás nemcsak tudást, hanem szemléletet is ad, egyfajta világlátást, ami örökre velünk marad.”

Bécsi kalandok BEG módra

írta: Váradi Réka, 11.D

Szeptember közepén a német nyelvet tanuló diákok, köztük én is, egy felejthetetlen, négy napos tanulmányi kiránduláson vehettünk részt Ausztria fővárosában, Bécsben. A program célja nemcsak a nyelv gyakorlása volt, hanem az is, hogy testközelből megismerhessük az osztrák kultúrát, történelmet és mindennapokat.

16-án, kedden reggel az 5.30-as vonattal indultunk, és hosszas utazás után 12.30-kor a bécsi főpályaudvarra értünk, ahonnan a közeli szállásunkra, az A&O Hostel-be mentünk. Csomagjainkat itt gyorsan lepakoltuk, és el is indultunk Bécs belvárosába. Elsőként a város jelképét, a Stephansdom-ot néztük meg, aztán a híres Kärtner StraÙe-n végig sétálva útba ejtettük Mozart lakóházát, a Kapuziner Kirchet, amelyről Mazán Ildikó tanárnő tartott egy nagyon érdekes tájékoztatót. Így megtudtuk, hogy a templom kriptája évszázadokig a habsburgok temetkezési helye volt. Tovább haladva a sétáló utca végén található híres Staatsopert tekintettük meg és a Hotel Sacher, melynek névadója alkotta meg a híres Sacher tortát. A körút, azaz a Ring mentén először a Burggarten mellett haladtunk el, melynek bejáratánál Goethe szobra fogadott bennünket, bent pedig Bécs legdrágább emlékműve, a Mozart Denkmalt néztük meg.

Sétánkat az út túloldalán folytattuk, ahol Mária Terézia monumentális emlékműve nyitja a Múzeum Negyedét. Megcsodáltuk az egymással szemben álló Szépművészeti Múzeumot és Természettudományi Múzeumot, ahol a 3. nap zárásaként még két órát töltöttünk az állandó kiállítás megtekintésével, ami visszarepített minket az épített világból a természet-hez. A Ring-en tovább haladva láthattuk a Parlamentet, vele szemben a Burgtheatert, a Várszínház, melynek előadásai az osztrák kulturális élet meghatározó eseményei.

Utunkat a Régi Városháza előtti tér mellett álló Wiener Universitát főépülete előtt fejeztük be, hiszen sokan ebben a tanévben már el fognak ballagni, így ezt is érdemes volt megtekintennünk. A séta után visszatértünk a szállásunkra, ahol elfoglaltuk szobáinkat, és közösen pihentük ki ennek a hosszú napnak a fáradalmait.

Másnap korán keltünk és reggeli után a Hofburg-ba, a császárok téli palotájába mentünk, ahol audioguide-os vezetéssel megtekintettük a Sisi Múzeumot és a császári lakosztályt.

Utána a Karlskirche, Bécs legnagyobb és leghíresebb barokk temploma következett, melynek panoráma teraszáról Bécs belvárosának látványa tárult elénk. Ebédszünet után elvillamosoztunk a Hundertwasser Haus-hoz, mely Friedensreich Hundertwasser osztrák építész és képzőművész az egész világon egyedülálló és különleges alkotásainak egyike. A délutánt a Prater-ben, a híres vidámparkban töltöttük, ahol mindenki bátorságának és „adrenalin-éhségének” megfelelően próbálhatta ki a különböző attrakciókat.

A 3. napot a botanikus kertben kezdtük, ahol a különleges növények mellett sok, barátságos kis mókus társaságában telt az idő, aztán bemehettünk a szomszédos Belvedere Palota modern művészeti képtárába, ahol többek között a híres osztrák festő, Gustav Klimt világhírű festménye, a „Csók” található. A kora délutánt Bécs híres bevásárlóutcájában, a Maria-Hilfer-Straße-n töltöttük. Az esténket jó hangulatban, közösen töltöttük.

Az utolsó délelőtt a Habsburgok nyári rezidenciájában, a Schönbrunn-kastélyban telt, ahol a palota elegáns termei és hatalmas parkja méltó zárása volt az utazásnak. Hazafelé még egy kis izgalom is jutott – a késő vonat miatt izgulhattunk a csatlakozásért –, de végül mindenki élményekkel teli, jókedvűen tért haza.

A bécsi kirándulás igazi kulturális kaland volt: a történelem, a művészet és a szórakozás tökéletesen kiegészítették egymást. Mi, diákok nemcsak nyelvtudásunkban, hanem tapasztalatainkban is gazdagodtunk. Egy biztos: Bécs varázsa mindannyiunkban nyomot hagyott.

Ezt idén is BEGgyúrtuk!

írta: Turcsek Tamara, 12.D

Október 24-én ismét belegyúrhattuk magunkat egész Békéscsaba és majdnem a Kárpát-medencei régióban a legkiemelkedőbb és legpopulárisabb gasztronómiai fesztivál egyik programjába.

A fesztivált 1997 óta minden évben megrendezik, és ahhoz képest, hogy a kezdetekben csak kisebb árusok, kézműves vállalkozások települtek ki, például bögre árulásra, napjainkra túl nőtte magát a fesztivál a rengeteg színes programlistájával, ahol kicsik, nagyok, fiatalok és az idősebb korosztály is megtalálhatja a számára legkedvezőbb programot.

A programok egyike az Ifjúsági kolbászgyúrás, amin diákok, egyetemisták, egyesületek, csoportok töltik a kolbászt a legjobb receptek alapján, hogy elnyerhessék a legjobb helyezéseket. Népes számban érkeztek tanulók az iskolánkból, hogy részt vegyenek a legjobb hangulatú és legkülönlegesebb eseményen. Összesen negyvenen voltunk a gyúrásán, ebből az egész programon résztvevőkből, csak a BEG-esek voltak hét csapattal, igen jól olvastad, hét csapat kolbászolt a fesztiválon a gyúrásra, mindegyik csapatban 5-5 ember, ennek tetejébe még hat segítők is volt. Mondjuk meg az őszintét, ennyi lelkes fiatal mellé kellenek a szorgos kezek, de említés nélkül Viki néni sem maradhat, aki segített levezényelni a készülést.

Természetesen idén is adtunk a zsűrik közé egy BEG-est, idén Németh Gergő alpolgármester kezében volt a finomságok bírálása. Összességében elmondhatjuk, hogy nagyon jól szórakoztunk, segítettük a másikat eszközkel, kendővel, kesztyűvel, hangulattal, ha kellett, hiszen ebben vagyunk a legjobbak!

Mozizás a madárcsicsergésben

írta: Gamperl Anna Mária, 11.A

Az idei őszi osztálykirándulásunk nemcsak a gyönyörű tájakról marad emlékezetes, hanem arról is, hogy egy szokatlan programot illesztettünk a természetjárás mellé: a szabadtéri filmnézést. Bár elsőre furcsának tűnt összekötni a kirándulást és a mozizást, végül ez lett a nap egyik legjobb élménye.

A kirándulás helyszíne Szilvásvárad volt, ahol a Szalajka-völgyet jártuk be. A túra során meglátogattuk a Fátyol-vízesést, a Szikla-forrást és persze az elmaradhatatlan pisztrángtelepet is. A tanáraink elmondása szerint ez a kirándulás célzottan arra szolgált, hogy a tanév első felének hajtása után kicsit kiszellőztessük a fejünket. A friss levegő és a szép őszi színek tényleg megtették a hatásukat: még azok is lelkesen gyalogoltak, akik amúgy a testnevelésórán a futásnál azonnal köhögőrohamot kapnak. A túra után a tisztáson letelepedtünk, és a tanáraink előhúztak egy kivetítőt, valamint egy hangszórót. A program: közös filmnézés a természetben. A választás a *Kódjátzsma* (*The Imitation Game*, 2014) című filmre esett. Azért erre, mert kapcsolódik az informatikához és a logikai gondolkodáshoz, amelyek idén kiemelt szerepet kapnak a tantervünkben.

A film *Alan Turing*, a modern számítástechnika egyik atyja életét mutatja be, különösen azt az időszakot, amikor a második világháború alatt a német Enigma-kód feltörésén dolgozott. A történet egyszerre izgalmas és megrázó, hiszen nemcsak tudományos bravúrokat látunk, hanem egy olyan ember küzdelmét is, akit kivételes tehetsége ellenére sem fogadott el a saját társadalma. *Benedict Cumberbatch* alakítása rendkívül hiteles: egyszerre mutatja be Turing zsenialitását és törékenységét. A film feszültségét az adja, hogy folyamatosan szorítunk a csapatnak, sikerül-e időben megfejteniük az Enigmát, és ezzel életek millióit megmenteni.

A film külön érdekessége, hogy nem szimplán háborús dráma vagy életrajzi történet, hanem bemutatja, mennyire összefonódik a matematika, a technológia és az emberi sors.

A filmnézés szokatlan, de meglepően hangulatos volt. A fák levelein átszűrődő fény, a madárcsicsergés és a tisztás nyugalma teljesen más élményt adott, mint a hétköznapi moziterem. Amikor leszállt az este, mindenki takarókba burkolózott, és sokkal közvetlenebb hangulat alakult ki, mint egy átlagos osztályprogramon. A beszélgetésekből kiderült, hogy a legtöbben nem hallottak korábban Alan Turing életéről, így a film pedagógiai célt is betöltött. A tanáraink szerint ez volt az egyik oka annak, hogy ezt a filmet választották – nemcsak szórakoztató, hanem inspiráló is.

A kirándulás végére bár fizikailag elfáradtunk, lelkileg azonban feltöltödtünk. Sokunk szerint ez volt az egyik legjobb közös program az idén: nem volt rohanás, nem volt tanulási kényszer, csak együttlét, túra és egy jó film.

A film üzenete pedig különösen erősen kapcsolódott hozzánk: mindannyiunkban ott van valami, amiben különlegesek vagyunk – és amit érdemes kibontakoztatni, még akkor is, ha mások nem mindig értik. Bízom benne, hogy jövőre is szervezünk hasonló kirándulást, és talán újabb filmet is megnézünk a csillagos ég alatt.

Az érettségi kihívásai: félelem, kitartás, fejlődés

írta: Illés Petra, 11.E

Az érettségi szó hallatán valószínűleg a legtöbb diáknak a reakciója az enyhe izgulás vagy szorongás. Kisebb korunkban is többször emlékeztetnek rá, de mégis csak középiskolás korunkra kezdjük megérteni, hogy mit is jelent valójában. Nemcsak egy vizsga, amely sikeres teljesítésével már nem kell többé tanulnunk az adott tantárgyat, hanem egy korszak vége, amitől kicsit félünk, de közben várjuk is.

A felkészülés tele van kihívásokkal, bizonytalansággal, amely rendkívüli kitartást és akaraterőt igényel mindenkitől. Vannak, akik az elejétől komolyan veszik, mások pedig csak pár hónappal előtte kezdenek bele a tanulásba, gyakorlásba. Azonban, a sok stressz mellett kellemes pillanatok is átélhetünk, amikre később pozitívan gondolunk vissza.

Ilyen lehet egy közös tanulás a barátokkal vagy az a pillanat, amikor valaki végre megért egy nehéz feladatot vagy akár egy tételt. Ebben a folyamatban mindig vannak hullámvölgyek, mélypontok, és sokszor nem is a tanulás a legnehezebb, hanem a mennyiség, a bonyolult kérdések, és a félelem, hogy nincs elég idő a vizsgáig. A jó időbeosztás nagyon sokat számít, de a legfontosabb, hogy mindenki próbálja meg megtalálni azt a módszert, ami neki a leghatékonyabb, és ne hasonlítsuk magunkat másokhoz, hiszen mindenki más tempóban halad.

Az idő haladtával fáradtabbak leszünk, így a koncentrációnk is csökken. Vannak olyan napok, amikor minden órát beosztunk, és végig tanulunk estig, és van, hogy inkább csak pihenünk, mert egyszerűen nem megy. Véleményem szerint nem baj, ha néha megállunk egy kicsit, ugyanis a pihenés is segít: egy rövid séta, zenehallgatás, vagy akár csak negyedóra szünet és távollét a tankönyvektől. Sokan próbálnak rájönni, hogyan lehet maximálisan felkészülni az érettségire.

Nincsen egyetlen biztos mód rá, de a legjobb dolog, amit tehetünk, az az, hogy nem próbálunk mindent egyszerre megtanulni. Sokkal hasznosabb, ha kisebb részekre bontjuk az anyagot, például naponta csak egy-egy témát nézünk át, és értelmezünk alaposan. Ezáltal, kevésbé fáradunk el és jobban memorizáljuk az anyagot. Egy rugalmas tanulási tervet is érdemes készíteni magunknak, amely ad egy irányt nekünk akár hónapokkal előre, valamint látjuk, hogyan haladunk.

Az izgulás természetes, és sokszor előnyös lehet, ugyanis motiválhat minket, továbbá a vizsgán ülve is jobban figyelhetünk emiatt. Arra viszont figyeljünk, hogy ne hagyjuk, hogy túlságosan eluralkodjon rajtunk ez az érzés. Ha túl soknak érezzük a terhet és a nyomást, érdemes beszélni egy olyan emberrel, akiben megbízunk és megért minket. A készülődés hónapjai alatt az ember rengeteget tanul önmagáról, és mire elérkezik a vizsgaidőszak, nemcsak tudással gyarapodunk, hanem saját magunkat is jobban megismerjük.

A fekete-fehérből színes: így épít közösséget a diákönkormányzat

írta: Virág Franciska, 11.E

Képzeljünk el egy olyan világot, ahol a BEG-ben nincs igazán élet: sok-sok fiatal, reményekkel teli, élni vágyó diák bolyong a falakon belül, keresve egy közösséget, egy életérzést, egy kis örömet a fekete-fehér hétköznapjaikban. Ahol csak azért várják a szünetet, hogy láthassák ismerőseiket, barátaikat a folyosókon. Hogy egy, a minap látott iskolatársra mosolyogva köszönhessenek. Hogy boldogan, nevetve tölthessék el középiskolai éveiket. Hogy tartozzanak valahová. És most megnyugtatlak titeket: ilyen világ nem létezik!

Hogy miért is mondom ezt? Azért, mert mi teszünk arról, hogy a diákélet ne csak a tanulásról és a monotonitásról, hanem az élményekről, a közösségről és az összetartozásról is szóljon. Diákönkormányzatunk elnökeként hiszem, hogy iskolánk egyik legmeghatározóbb, legaktívabb és legcsaládi-asabb közösségét tudhatjuk magunkénak, olyat, amelyet városunkban és országosan is elismernek. Hiszen a BEG-esek mindenhol ott vannak! Na de belegondoltatok már igazán abba, hogyan is zajlik iskolánk diákönkormányzatának élete? Mi is ez egyáltalán? Ha nem, akkor itt a tökéletes alkalom, hogy betekintést nyújtsak nektek, nyájas olvasóknak, a mi munkálkodásainkba. Sok valakinek ismerősek lehetnek már programjaink, például a BEGProm. Elmesélem, hogyan is zajlottak az előkészületeink.

A bál előtt már hónapokkal megkezdődnek a munkálatok és az ötletelések: mit válasszunk idei témának? Ebben az időszakban a dököseink reggeltől estig – sőt, álmaikban is – a Pinterestet bújják, hogy inspirációt találjanak a cél érdekében. Miután megszavazzuk a tökéletes témát, elkezdjük kigondolni a különböző díszleteket: milyenek legyenek az asztaldíszek, milyen színű legyen a szalvéta, hány lufi kell, mik legyenek a fogások, milyen zene szóljon, milyen legyen a fotófal, és hogyan vigyük mindezt véghez. Ezeket viszonylag hamar sikerül elrendeznünk, és kezdődhet is a beszerzés.

Mindent az utolsó percig alakítunk, mígnem elérkezik a várva várt esemény napja. Kora délután átpakolunk a helyszínre, és el is kezdjük a gondosan megtervezett díszlet kivitelezését. Ez mindig jó hangulatban telik, amit minden program atmoszférája is tükröz. És aztán elérkezik az a pillanat, amikor a hónapok óta tervezett esemény végre életre kel, és az apró kis álmainkat, ötleteinket látjuk megvalósulni.

Ez a pillanat mindenkit megnyugvással és büszkeséggel tölt el. Az eseményre lassan beszállingóznak az emberek, megkapják karszalagjaikat, leülnek asztalaikhoz, és elkezdődik az este. Miközben elmondom köszöntő beszédemet, végignézek a diákságon és a tanári karon. Látni vidám, önfeledt mosolyukat, abban a pillanatban minden gondolatom elszáll, és csak azt érzem: megérte!

Amikor a fizika életre kel – látogatás a Wigner Kutatóközpontban

írta: Varga Kyra, 12.E

Október 21-én iskolánk felsőbb évfolyamos diákjai és kísérő tanáraink csoportja, ellátogatott a Wigner Fizikai Kutatóközpontba, ahol különböző érdekes programokon vettünk részt. A kutatók érkezésünkkor szívélyesen fogadtak minket, süteménnyel kínáltak bennünket, és rendkívüli vendéglátásban részesítettek mindannyiunkat.

Az első előadás a gravitációs hullámok felfedezéséről szólt. Elmesélték hogyan sikerült a tudósoknak először észlelni ezeket az apró, mégis jelentős kozmikus jelenségeket. Ezután három csoportra osztottak minket, és különböző laborfoglalkozásokon vettünk részt. Az egyik helyen a részecskefizikai detektorokat mutatták be és megtudtuk, hogy ezeket nemcsak tudományos kutatásokban, hanem például régészetben és orvosi vizsgálatoknál is használják. A másik foglalkozáson az atomi méretű mágnesekről hallottunk, ahol azt is elmagyarázták, hogyan segítik ezek a modern technológiák fejlődését. A harmadik program az optikai jelenségek világába vezetett bennünket, látványos kísérleteket láttunk és megfigyelhettük hogyan változnak a színek különböző fények alatt.

A nap végén egy nagyon érdekes előadáson vettünk részt, ami a részecskegyorsítókról szólt. Megtudtuk, hogy hogyan működnek ezek a hatalmas gépek, amelyekben apró részecskéket ütköztetnek, hogy jobban megértsék az anyag szerkezetét. Az előadó azt is elmondta, hogy a gyorsítókat nemcsak fizikai kutatásokhoz használják, hanem az orvostudományban is, például daganatok kezelésére.

Sokunknak ez a nap tartalmas és inspiráló élményt nyújtott. Testközelből láthattuk, hogyan dolgoznak a kutatók és milyen fontos szerepe van a fizikának a modern világban.

A Sofia Coppola effektus

írta: Varga Bíborka, 11.D

Sofia Coppola (Született: New York, 1971. május 14. –) Oscar-díjas olasz származású amerikai filmrendező, színésznő, filmproducer és forgatókönyvíró. Sofia Francis Ford Coppola (A keresztapa rendezője) filmrendező lánya. Testvérei, unokatestvérei és más rokonai közül többen nevet szereztek a hollywoodi filmiparban, de mégis Sofia volt az aki, egy hatalmas főleg női réteget mozgatott meg munkásságával. Egyedi stílusával, rendezői képességével minden alkalommal olyan világot tár a nézők felé, amelyet még nem tapasztaltak.

Első két filmje a *Lick the Star* (1998) című rövidfilm és az *Öngyilkos szüzek* (1999) című könyvadaptáció volt. Eddigi legsikeresebb filmje az *Elveszett jelentés* (2003), Bill Murray és Scarlett Johansson főszereplésével. Ez a film megkapta a legjobb eredeti forgatókönyv Oscar-díját, és jelölték a legjobb rendező díjára is. Ezen kívül három Golden Globe-díjat is elnyert. Következő filmje a *Marie Antoinette* (2006) című életrajzi dráma, Kirsten Dunst főszereplésével. Egyéb ismertebb filmjei közé tartozik: *Lopom a sztárom* (2013), *Csábítás* (2017), *Priscilla* (2023).

Az *Öngyilkos szüzek* című film öt fiatal, csinos, szőke Lisbon lánytestvér történetét meséli el, akik egyre inkább elszigetelődnek a környezetükben lévő fiataloktól, mivel szigorúan vallásos szüleik megakadályozzák őket abban, hogy tipikus serdülőkori életet éljenek, szórakozhassanak saját belátásuk, kedvük szerint. Szüleik zsarnoki uralma alatt a lányok elkeserednek és depressziósak lesznek, ami elkerülhetetlen tragédiához vezet, amelyre már a cím is előreutalást tesz. A film vonzerejének középpontjában a gazdag vizuális stílus áll, amelyet pasztellszínek, virágmintás anyagok és nyíltan nőies ruházat jelenít meg. A fák között átszűrődő sárgás nap homályos képei, a fészületekről lelógó alsóneműk és a kozmetikumokkal bélelt ablakpárkányok magukba foglalják a film sajátos nőies hangulatát. A Tumblr sötét napjaitól, a Pinterest és a TikTok jelenlegi uralmáig az *Öngyilkos szüzek* képei

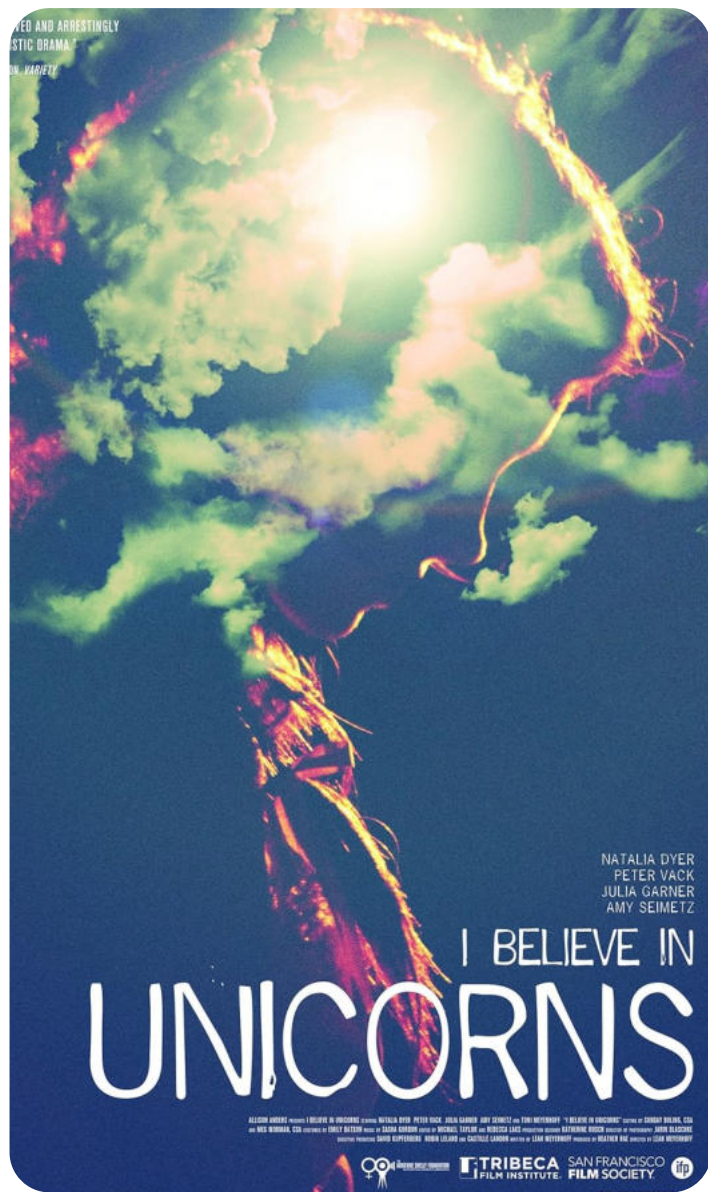
elárasztották az internetet, jellemzően a tizenéves lányok és fiatal nők által vezetett fiókokon keresztül megosztva. A film évtizedek óta a tizenéves lányokhoz szól, akik vigaszt, megnyugvást és tiszteletet találnak abban, hogy Coppola megértette a fiatal lányok életének nehézségeit. Ahogy Coppola a *Vogue*-nak adott interjújában is megjegyezte: „Azért alkotsz dolgokat, hogy kapcsolatba lépj más emberekkel, és amikor én fiatal voltam, a tinédzsereknek szóló dolgok mindig leereszkedőek voltak. Büszke vagyok arra, hogy alkothattam valamit a tinédzserekről komoly témákban, ahol összetett emberek voltak, és nem csak gyerekek.”

Miután bemutatta az *Öngyilkos szüzek* című filmet, továbbra is olyan filmeket készített Coppola, amelyek az elszigeteltség, magányosság és a nőiesség hasonló témáit dolgozzák fel, mint például az *Elveszett jelentés* és a *Marie Antoinette*. Kidolgozott karaktereken keresztül Coppola rávilágít arra a küzdelemre, amellyel sok fiatal lány és nő szembesül. Ez azonban nem akadályozta meg a férfi kritikusokat abban, hogy nőgyűlölet-vezérelt megjegyzéseket tegyenek Coppola filmjeiről, valahogy kevés tartalmat találva bennük.

Coppola öröksége azonban egy új filmes generációt inspirált. Az *I Believe in Unicorns*-től a *Mustang*-ig, Coppola a filmes nőiesség iránti elkötelezettségével nyomon követhető hatást gyakorolt. Még unokahúga, Gia Coppola debütáló filmje, a *Palo Alto* is nagyban hozzájárult hasonló stílusú filmek sikeréhez.

Minden tinédzser lánynak megvannak a saját nehézségei, problémái és akadályai az életében, ennek ellenére az érzelmek viharában is meg kell tanulnia mindenkinek elfogadni és szeretni saját értékeit, önmagát, még ha ez olykor lehetetlennek is bizonyul. Bár ez az az életszakasz, amikor minden érzélem intenzívebbnek érződik, és mindenki őrlődik az iskola és a média általi magas, olykor valószerűtlen elvárásaiban, mégis ezeket elvonatkoztatva kell megtanulnunk élni a nehézségekkel és fájdalokkal, hogy utána ezekből építkezve erősebbekké váljunk. Hálát kell adni azokért az értékekért, amelyek körbevesznek minket, melyek segítenek megtalálni az életünkben azt a szépséget, amiért megéri élni, és élvezni az életet.

A thriller káros hatása a diákokra: biztos mindig jól van meghatározva a korhatár besorolás?

írta: Somlyai Nóra Fanni, 11.A

A polgárpukkasztó, sokkoló vagy szélsőséges tartalmak – legyenek azok filmek, könyvek vagy online videók – korántsem hatnak mindenkire egyformán. Vannak, akiket szinte hidegen hagynak, és érzelmileg érintetlenül lépnek tovább. De sokan vannak olyanok is, akikben egyetlen jelenet vagy mondat is mély nyomot hagyhat, sőt akár hosszú távon is felkavaró, megterhelő élményt okozhat.

Ezeknek a tartalmaknak természetesen megvannak a maguk előnyei és hátrányai. Gyakran valamilyen céllal születnek: tabukra világítanak rá, társadalmi problémákat mutatnak be, vagy éppen gondolkodásra készítenek. Tanulhatunk is belőlük, de a tanulság nem mindig pozitív, és nem feltétlenül szolgálja a lelki épülést. A provokatív tartalom könnyen válhat lélekrombolóvá, különösen azok számára, akik érzékenyebbek vagy még fiatalabbak.

Számomra ez a téma különösen kényes. Tizenhárom éves voltam, amikor elkezdtem olvasni egy könyvet, amelyben olyan felnőtt tartalmak is megjelentek, amelyekre akkor még egyáltalán nem voltam felkészülve. A címe és a borítója alapján ártalmatlannak tűnt – *Egy lány álma* –, de a valódi tartalma messze nem az én korosztályomnak szólt.

Ez az élmény mélyen megviselt, és máig nehéz érzéseket ébreszt bennem már a téma pusztá említése is. Akkor értettem meg igazán, milyen erős és romboló hatása lehet egyetlen rosszkor talált vagy túlzottan megrázó tartalomnak.

Vajon mi alapján kerül egy filmre a korhatár besorolás? A korhatár-kategóriákat az Mktv. (a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény) 21. §-a tartalmazza. „Azt a filmalkotást, amely alkalmas a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésének súlyos károsítására, különösen azáltal, hogy pornográfiát vagy szélsőséges, illetve indokolatlan erőszakot tartalmaz, a VI. kategóriába kell sorolni.

Az ilyen filmalkotás minősítése: kizárólag felnőttek számára ajánlott.” - Én ide soroltam volna a következő filmet.

A Remélem legközelebb sikerül meghalnod:) című magyar tini-thriller egy feszült, online zaklatásba torkolló kapcsolat történetét mutatja be. Nem gondolom, hogy bárkiben kifejezetten jó érzéseket keltene. A film témái – az online zaklatás és hatalmi visszaélések – erőteljes érzelmi hatást gyakorolhatnak a nézőre, és különösen megterhelők lehetnek azoknak a diákoknak, akik már átéltek hasonló helyzeteket. A történet bizonyos elemei számukra – a félelem, a szorongás, a megalázottság felkavaróak vagy akár destabilizálóak is lehetnek. Fontos azonban hangsúlyozni, hogy mindenkinek saját döntése, milyen tartalmakat választ, és ezzel együtt a felelősség is az egyéné marad.

Szerintem érdemes olyan filmeket választani, amelyek építenek, nem pedig rombolnak, amelyek növelik az önbizalmat, inspirálnak, vagy valódi lelki feltöltődést adnak.

Hogyan befolyásolja a mesterséges intelligencia (MI) a diákok mindennapjait?

írta: Dobó Sára Lea, 11.E

A mesterséges intelligencia a 21. század egyik legmeghatározóbb eszközévé vált az elmúlt években. Manapság lehetetlen elkerülni az MI használatát, minden hol ott van, szó szerint mindenhol. Ha csak Google-on felkeresünk valamit az első dolog az, hogy egy MI alapú összefoglalást kapsz az adott témáról. A vélemények nagyon eltérőek e téren és ilyenkor muszáj feltennünk a kérdést, az MI inkább hozzá járul az életünkhöz vagy elvesz belőle?

A diákság előszeretettel használja az MI segítségét a mindennapokban, mivel könnyen elérhető, gyors és általában helyes információkat ad. Az iskolákban is elkezdtek különböző órákon tanítani, hogy hogyan tudjuk helyesen használni és mire kell figyelniük. Be kell vallanunk, hogy nagyon sok előnye van, de vannak hátrányai is.

Ami az előnyöket illeti, minden diákkal megesett már, hogy egy halogatott beadandót vagy házi feladatot az utolsó pillanatban kellett összedobni de úgy, hogy az ne tűnjön se hanyagnak, se elkapkodottnak. Ilyenkor két választási lehetőség elé kerülünk: vagy nem csináljuk meg és elfogadjuk a következményeit vagy használjuk a ChatGPT segítségét. Amiket még felsorolhatunk az előnyökhöz, hogy az MI nagy részben tudja segíteni a tanárok munkáját is, de nem helyettesítheti őket. A tanulóknak lehetőséget ad arra, hogy a saját tempójukban haladjanak és otthon különböző feladatokkal gyakoroljanak az MI segítségével. Így a tanulók már fiatal korukban megismerkedhetnek a technológia működésével és lehetőségeivel. A különböző játékos feladatok az MI segítségével sokkal szórakoztatóbbá és izgalmasabbá teszik a tanulást. Azonban, a hátrányokat sem szabad elhanyagolnunk. Könnyen hozzá szoktunk, hogy bármilyen segítségre van szükségünk egyből elérhető számunkra és sokszor érezhetjük azt, hogy ha az MI megcsinálja helyettünk a feladatainkat, akkor mi minek fáradozzunk tovább.

Egyre több időt töltünk a képernyők előtt és egyre többet támaszkodunk az MI-re. De azzal tisztában kell lenniük, hogy az algoritmus is hibázhat és rossz válaszokat adhat. Ha állandóan az MI-re támaszkodunk az nagy hatással lehet a mentális egészségünkre is. Teljesen elbutítja és lustává teszi a diákokat, hiszen nem használják az agyukat gondolkodásra, mivel más megcsinálja helyettük, így digitális fáradtság is felléphet. Ez elgyengítheti a szociális készségeinket, ami miatt szorongás és elszigeteltség alakulhat ki.

Nagy hatással van a kommunikációs készségeinkre is és, hogy hogyan alakítjuk ki a társas kapcsolatainkat, illetve hogyan töltjük a szabadidőnket, mivel kevésbé jártasabbak a társas interakciókban. Az MI szolgálhat egyfajta támaszként is de sose helyettesítheti a való életben lévő interakciókat. Amit még megemlítenék az az adatvédelem. Az MI rendszerei sok adatahoz tudnak hozzájutni beleértve viselkedési minták, tanulmányi teljesítmény és személyes adatok.

Ami biztos, hogy nyitottnak kell lenniük a változás felé, de a tudatos és felelős használat elengedhetetlen. Az iskolák, tanárok és diákok feladata, hogy az MI-t olyan módon tudják beilleszteni az oktatásba, hogy mellette megőrizték az emberi kapcsolatok fontosságát és egyszerre kihasználják a technológia adta lehetőségeket.

Miért nem elég a Word és az Excel?

írta: Szigyártó Dániel, 11.E

Gyakran problémás számodra a magyar önkormányzati- , állami weboldalakon eligazodni? Teljesen megértem, annak ellenére, hogy engem egy olyan emberként ismernek, aki ért a számítógépekhez, néha számomra is szintén problémás magyar ember által készített digitális programok használata. Gyakran megfordul a fejemben, hogy miért is van ez? Mi a probléma gyökere? Ebben a cikkben a mélyére ásunk ennek a problémának.

Az informatika tantervben nincsen semmi bonyolultabb két programozási nyelvnél. Informatika órán gyakran hallhatod az olyan neveket, mint az Excel vagy Word, ezek felhasználói szintű szoftverek, szerintem ha ezeket tanuljuk az egy teljesen jogos dolog ugyanis ezek a programok a mindennapjainkban egy ponton ott vannak vagy ott lesznek. Véleményem szerint a probléma ott kezdődik, hogy túlságosan komolyan vesszük ezeknek a tanulását, mintha csak dokumentumokat lehetne alkotni egy számítógéppel.

De miért is baj ez? Szerintem (és a mester-séges intelligencia szerint is sok informatika tanár egyetértene velem) így nem jut hely a mélyebb, számítógép orientáltabb tudás elsajátítására, emellett gyakran olyan diákok is felveszik az informatikát emelt szintű fakultációra, akik közgazdasági egyetemre mennek tovább, ezzel részemről semmi probléma, viszont mivel több ember célozza meg a közgazdasági pályát, mint bármely informatika orientált szakot, így az ő igényeikre kell a tantervet tervezni, ezért inkább az irodai szoftverhasználatot tanuljuk, minthogy a technikai tudást (programozást esetleg robotikát) sajátítanánk el. Ezzel az a probléma, hogy aki informatikus szeretne lenni vagy bármilyen pályán, ami az informatikát magához öleli egy mérnöki szinten az vissza-marad gyakorlati és lexikális téren a tudásával, ellentétben más országokkal, ahol már általános iskolában a gyerekek elektronikát/applikáció kódolást tanulnak így kis hazánk

ebben bizony az idő múlásával lemarad más nemzetekkel szemben, ezzel itthon hiányt/rést képezve. Ha ezt a problémát hagyjuk tornyosulni akkor bármilyen magyar gyártású/tervezésű szoftver rosszabb minőségű lesz és ennek mi fogjuk elszenvedni a következményeit a mindennapos időpocsékoláson keresztül.

Mi a megoldás?

Véleményem szerint ha kicsit lecsökkentenék a tantervben az irodai szoftverhasználat tanításának mennyiségét és egy kicsit jobban elmélyednénk az igazi számítógépes ismeretekben (például más operációs rendszerek használata vagy egy másik programozási nyelv elsajátítása) akkor a későbbiekben jobb és versenykéesebb szakemberek lennének a hazai piacon.

És hol kapcsolódik ez a középiskolához?

Ott, hogy ha jobb alapokkal indítjuk el diákjainkat ezen a pályán akkor már alaptól egy erősebb sziklára tudnak építeni ezen a téren és ennek az alapnak a megépítése ebben a korszakban kezdődik. Ha ezt a kisebb változást meghozzák, akkor mi is tudunk haladni technikai téren, ami nekünk azért jó, mert a technológia megkönnyíti az életünket, ezáltal azok az emberek, akik értenek hozzá és fejlesztik azt, könnyebben egyszerűbbé tudják tenni a mindennapjainkat.

„A marhapörkölt volt a kedvencem!” – Thaiföldi diákok Magyarországon

írta: Szabó Nóra

Szeptember 26. és október 8. között thaiföldi vendégek érkeztek a BEG-be egy cserediák program keretében. 9 diák és 3 tanár látogatott el hozzánk. Délelőttönként tanórákon vehettek részt a vendégek, majd a délutánok különböző szervezett programokkal teltek: Gyula, Szarvas Mini Magyarország, Szabadkígyósi Wenckheim Kastély, Szlovák Tájház, Nagyvárad, illetve néhány napot eltölthettek a Balaton környékén és Budapesten is. Mindezek mellett a Garabonciás napok forgatagába is belecsöppentek. A fáklyás felvonuláson a leghangosabb szurkolóink voltak. Reméljük jól érezték magukat! Januárban pedig a folytatás következik, amikor is mi látogatjuk majd meg őket!

-Mi volt az első benyomásod Magyarországról?

-Az első benyomásom Magyarországról nagyon pozitív volt. Nagyon mehatott, hogy Péter, az iskola igazgatója személyesen jött értünk a repülőtérre, és a békéscsabai iskola tanárai, diákjai és a fogadó családok is nagyon barátságosak és vendégszeretőek voltak.

-Melyik programot szeretted a legjobban?

-A különböző tanórákon való részvétel során láttam, mennyire fontos az oktatás minősége minden szinten. Ezeken az órákon a diákok különböző előadást tartottak Magyarország életmódjáról, hagyományairól, történelméről, kultúrájáról és ételeikről, ami nagyszerű módja volt annak, hogy többet megtudjunk az országról.

-Mi volt a legjobb étel, amit itt kóstoltál?

-A vendéglátóm azt mondta, kóstoljam meg a hagyományos magyar ételeket, mint a lángos, a kolbász, a leves, a savanyú uborka és a paprikás ételek, és én nagyon szerettem az összes ételt. A legjobban a marhapörkölt ízlett, amit a búcsúbulin az igazgató úr készített számunkra.

-Hogyan látod, vannak a magyaroknak „furcsa” dolgaik?

-Nem mondanám, hogy bármi igazán furcsa, de Magyarországnak vannak egyedi hagyományai és ételei.

-Szerinted érdemes Magyarországra látogatni?

-Igen, mindenképpen! Magyarország egy gyönyörű ország, gazdag történelemmel és kultúrával. Az emberek nagyon kedvesek és vendégszeretőek, és rengeteg a csodálatos látnivaló. Ami nagyon tetszett, hogy a bicikliseknek van kijelölve külön út (szerk: Thaiföldön ilyen nincs, nem is nagyon járnak kerékpárral). Ez is mutatja, mennyire törődnek a biztonsággal és a környezettel. Mindenkinek ajánlom, hogy jöjjön el!

Egy szuper lehetőség - Thaiföldi cserediákprogram

írta: Pálinkás Panna, 11.D

Gondolom, már mindenki hallott azokról a cserediákprogramokról, amikor elmegy egy diák egy messzi országba, és egy fogadócsaládnál lakik ideiglenesen, miközben sok kalandban, és remek élményben részesül az új helyen. Mit szólnál, ha azt mondanám, ez nem csak egy álom lehet, hanem a valóság?

Iskolánknak van egy testvériskolája, egy thaiföldi városban, Amnat Charoenben és minden évben szervez egy ilyen cserediákprogramot. Ez két részből áll: először a thai diákok repülnek hozzánk két hétre, majd a magyar diákok utaznak hozzájuk, szintén két csodálatos hétre. A létszám persze limitált, de minden évben lehet jelentkezni. A magyaroktól és a thaioktól is ugyan annyi diákot küldenek és mindenkinek van egy párja, akinek a családjával fog élni, ameddig a másik országban tartózkodik.

Az idei programnak az első része már meg is történt. Idén szeptember végén érkeztek hozzánk a thaiok. Jómagam is egy csere és fogadódia vagyok, így az én családomhoz is érkezett egy lány. Én is, és a többiek is, mind nagyon vártuk az érkezésüket. Az elején kicsit furcsa volt, de nekik talán méginkább, mintha teljesen más világból csöppentek volna ide, ami részben igaz is. Más kultúra, más vallás, és persze más nyelv. Nem mondom, hogy mindig könnyű volt. Volt, hogy nem értettük meg egymást teljesen szavakkal, a közös (angol) nyelven, de mindig találtunk alternatívát.

A mi, azaz a magyar diákok utazása ugyan még hátra van, ez jövő január végétől február elejéig fog megvalósulni, de én már most úgy érzem, hogy sok új és vidám élménnyel gazdagodtam. Sokat nevettünk, utaztunk, és sírtunk is, a búcsúzásakor. A cserediák párommal azóta is tartom a kapcsolatot, és alig várom, hogy közel két hónap múlva én is meglátogathassam.

Bár az ideire már nem, de a jövő évi programra ti is jelentkezhetek! Ez egy tökéletes lehetőség, arra, hogy egy új kultúrával megismerkedjétek, egy idegen országba és kontinensre utazzatok, és új, külföldi barátokat szerezzétek. A két hétből egyet töltenek a magyar diákok Amnat Cahroenben, a többi pedig Bangkokban. Ehhez képest az ár sem olyan vészes és egy ilyen lehetőséget szerintem nem lehet kihagyni.

Ha felkeltette az érdeklődésed, ne félj! Neked is lesz esélyed jelentkezni. Minden osztályfőnök beszélni fog a cserediákprogramról az osztályában, de ha minél előbb szeretnél értesülni a hírekről, csekkold az iskola Facebook oldalát. Általában már a tanév előtti nyáron felraknak egy értesítőt róla. Ezután már csak az osztályfőnökkel kell beszélned, aki majd segít a programra jelentkezni. Téged is vár Thaiföld!

Minden gyermek képes a fejlődésre – csak más úton halad

írta: Tuska Zonga, 11.D

Tanulási zavarnak nevezzük, amikor egy gyermek átlagos oktatási körülmények között nem képes elsajátítani az írás, olvasás, vagy számolás képességét, és e területek bármelyikén az iskolai teljesítménye jelentősen elmarad az intelligenciaszintje alapján elvárhatótól.

A tanuló mérhető teljesítménye nem szellemi visszamaradottság, érzékszervi hiányosság vagy kulturális és oktatási tényezők miatt marad el a korának, iskolázottságának és intelligenciájának megfelelő teljesítménytől. A tanulási nehézségek olyan átmeneti vagy tartós problémák, amelyek megnehezítik az írás, olvasás vagy számolás képességének elsajátítását átlagos oktatási körülmények között. A tanulás a mindennapi életünk része. Gyerekként az iskolában, felnőttként a munkahelyen vagy akár hobbik során. Vannak azonban gyerekek és felnőttek, akik számára a tanulás nem csupán kihívás, hanem valódi akadályokkal teli út. A tanulási nehézségek nem ritkák: Magyarországon a diákok 10–15%-át érintik valamilyen formában. A tanulási nehézség gyűjtőfogalom. Ide tartozik például a diszlexia (olvasási nehézség), a diszgráfia (írás nehézség), a diszkalkulia (matematikai problémák), valamint az emlékezet- és figyelemzavarok is.

A legtöbb tanulási nehézséggel élő gyermek már az alsó tagozatban nehézségekkel szembesül. Gyakran előfordul, hogy olvasáskor „ugrálnak a betűk”, az írás nehezen olvasható, vagy a számolási feladatok megoldása sok időt igényel. Ezek a jelek sokszor szorongáshoz, serdülőkori depresszióhoz, személyiségzavarhoz, önbizalomvesztéshez és akár iskolai kudarchoz is vezethetnek, ha nem kapnak megfelelő támogatást. A probléma hátterében sokféle ok húzódhat meg a genetikai eltérésektől a szülési sérüléseken és gyermekkori betegségeken át az ingerszegény környezetig.

Mivel az írás, olvasás és számolás többféle képesség és készség összehangolt működését igényli, bármely részterületen fellépő nehézség negatívan befolyásolhatja a teljesítmény egészét. A tanulási rendellenességeket legtöbbször bizonyos részképességek kiesése, illetve egyes alapfunkciók fejlődésbeli elmaradása okozza. Sok esetben csak megkésett fejlődésről van szó, de gyakran előfordul, hogy valós képességhiány áll az írás, olvasás, helyesírás vagy számolás terén mutatott gyenge teljesítmény mögött.

A tanulási zavarok kialakulása nem minden esetben előzhető meg, azonban fontos a mindennapos mesefelolvasás, a széleskörű mozgásfejlesztés és a koncentrációs képességet növelő egyensúlygyakorlatok. Az ingerben gazdag környezet megteremtésével, apró kihívásokkal teli elfoglaltságok biztosításával a legtöbb esetben megelőzhető a tanulási nehézség kialakulása, illetve csökkenthető annak súlyossága. A gyermekek képességeinek fejlődését ugrásszerűen növelik a különböző játékos fejlesztő foglalkozások.

A tanulási nehézségek tehát nem korlátok, hanem kihívások, amelyek megtanítanak minket türelemre, empátiára és kitartásra. Minden gyermekben ott rejlik a tehetség és a fejlődés lehetősége – csak meg kell találnunk azt az utat, amelyen keresztül kibontakozhat. Mert a tanulás nem a hibák kerüléséről szól, hanem arról, hogy minden nap egy kicsit bátrabban próbáljuk újra.

Van-e még szerepe a helyesírásnak? – Beszélgetés Sánta Elza Hajnalka tanárnővel

írta: Pap Dóra, 11.E

A mai nyelv változik, gyorsul és átalakul, de elveszítünk-e közben valami fontosat? Sánta Elza Hajnalka tanárnő erről is mesélt nekünk.

-Ön szerint miért fontos a helyesírás napjainkban?

-Ez egy nagyon megosztó kérdés. Ezzel kapcsolatban a napokban olvastam egy írást kortárs írónktól, Dragomán Györgytől. Ezzel a bejegyzéssel teljesen egyet tudok érteni, keresetek rá. Röviden összefoglalva: Senki (tényleg senki) nem tud tökéletesen helyesen írni. De mindannyiunknak törekednünk kell arra, hogy az alapvető helyesírási szabályokat magunkévá tegyük. Ennek két oka is van: 1. Hogy kommunikációnk ne e miatt legyen értelemzavaró. 2. Nyelvileg ne legyünk igénytelenek. Aki helyesen ír, azt megbízhatóbbnak tartjuk, műveltnek, aki munkájára igényes, pontos.

-Miért ezt a pályát választotta?

-Már elsős koromban iskolásat játszottam az öcsémekkel, pedig ők még írni-olvasni sem tudtak. Berendeztük az iskolát, volt pad, tábla, készítettünk ellenőrzőt. Ők is élvezték. Tehát egész kicsi korom óta érdekelt ez a hivatás. Anyukám és az apai nagymamám is óvónő volt, úgyhogy példa is volt előttem. Pályaválasztásnál azonban nem voltam ennyire határozott, három különböző szakra is beíratkoztam: magyarra, régészetre és közgazdaságra. Mindenhova felvettek, végül a magyar-néprajz mellett döntöttem. Azóta sem bánom, és nem is bántam soha.

-Van kedvenc szerzője vagy kedvenc műve?

-Kedvenc költőm Dsida Jenő. Számomra a legkülönlegesebb képekből építi fel a verseit, meglepő metaforákat használ. Egyik legkedvesebb költeménye *A sötétség verse*. A költészetét a lecsodálatosabbnak tartom a magyar irodalomban.

Mint ember is azonosulni tudok transzilván gondolkodásával, mély vallásosságával, és azzal a természetességgel, ahogy ezeket kezeli. Mert mindezt úgy ötvözi a verseiben, hogy egyik sem nyomasztó, nem zúdítja rád, hanem lágyan átszűr az a tiszta érzés, ami nem igazán jellemző a Trianon utáni magyar irodalomra. Ő nem kesereg rajta, hanem vállalja az új szerepet, a kisebbségi létet, s ebből hozza ki a maximumot. Azt tanítja nekem, hogy nem siránkozni kell, hanem cselekedni, jól tenni, jónak lenni.

-Mit szeret a legjobban a hivatásában?

-Arra könnyebb lenne válaszolni, hogy mit nem: javítani, jegyet adni, dolgozatot íratni (nagyon unalmas), feleltetni. Ezek borzasztó dolgok számomra. De ezeken kívül úgy gondolom minden részét szeretem. Szeretek tanár lenni, jól érzem magam ebben a szerepben. Nem szívesen csinálnék mást.

-Ön szerint a mai felgyorsult világunk befolyásolhatja az írásképeinket, vagy kifejező-készségünket?

-Nyilvánvalóan befolyásolja. A nyelvre mindenképp hatással van. Nagyon sokat változik, a szleng számomra követhetetlenül. S néha úgy érzem magam, mint a Mondolat-vita idején. Magam is nagyon megdöbbenek, hogy a felvilágosodás kori neológusok mellett állok ki, mikor tanulunk róluk, a 21. században mégis inkább ortológus szemléletű vagyok.

-Van példaképe?

-Nincs. De a személyiségeket két dolog nagyon sokat formálta és formálja folyamatosan: az irodalom és református hitem.

Legek kirándulása – ahol a szorgalom találkozik az élménnyel

írta: Tacsí Dóra, 11.E

A buszban mindenki izgatottan beszélgetett, amikor elindultunk a várva várt Legek kirándulására. Még senki sem tudta, hogy az elkövetkezendő napok ennyi közös élményt tartogatnak

A Szeberényi Gusztáv Adolf Evangélikus Gimnáziumban minden évben a „legek” - vagyis azok a diákok, akik valamilyen területen kiemelkedtek – különleges jutalomban részesülnek: részt vehetnek az immár hagyományos Legek kirándulásán. Ez az esemény egy igazi közösségi élményt jelent, ahol a szorgalom, a kitartás és a jó teljesítmény elismerést kap. Idén a kirándulás célja Révfülöp volt, ahol a csapat egy Evangélikus Kollégiumban tudott megszállni. A diákok három napot tölthettek a Balaton körül, ez idő alatt több túraútvonalat teljesítettek, megfigyelhették Veszprém és Székesfehérvár nevezetes látványosságait és kicsit kikapcsolódhattak, kizökkenhettek a mindennapokból.

A program célja, hogy elismerje azoknak a diákoknak a munkáját, akik egész tanév során kimagasló tanulmányi eredményeket értek el, aktívan részt vettek az iskolai közösség életében, példamutató magatartásukkal és szerepvállalásukkal hozzájárultak a jó hangulathoz és a közösség összetartásához.

Ez a pár nap emlékeztet minden résztvevőt arra, hogy mindig érdemes a legjobbra törekedni, mert a kitartás és a szorgalom előbb-utóbb meghozza gyümölcsét, akár egy közös, felejthetetlen kirándulás formájában is.

Ahogy az egyik résztvevő fogalmazott: „Ez nemcsak jutalom volt, hanem igazi élmény. Jó érzés, hogy a munkánkat elismerik.” A kirándulás egyik legemlékezetesebb programja az esti túra volt, amikor a csoport együtt indult útnak a naplementében majd nehezen, de küzdve feljutott mindenki a kilátóba, ahonnan gyönyörű kilátás fogadta őket. A napok fáradalmait minden este közös vacsora, órákig tartó beszélgetések és nevetések oldották fel. A közös pillanatok idén is megmutatták, hogy a program nem csak a pihenésről szól, hanem arról is, milyen jó együtt lenni.

Garabonciás Napok – 33 éve a diákélet ünnepe

írta: Benkó Luciana, 11.E

A Garabonciás napok már 33 éve az iskolaév egyik leghangulatosabb és legsokszínűbb eseménye a diákok számára. Az első Garabonciás Napokat 1992. október 12. és 16. között rendezték meg.

A szórakoztató programok, koncertek, bemutatók mellett iskolánként egy-egy jelölt elindulhat és kampányolhat a diákpolgármester választáson. Iskolánk 14-szer ért el dobogós helyezést a 33 év alatt, ebből kétszer lett első helyezett.

Ez az időszak eltér a megszokott iskolai hétköznaptól hiszen ilyenkor a Szent István tér megtelik diákokkal és a különböző iskolák stábjainak programjaival. A Garabonciás napok még egy nagyon jó tulajdonsága, hogy közösségépítő szerepe mellett fejleszti a diákok kreativitását, kommunikációs készségeiket és a csapatmunkát. A segítő tanárok szerepe itt kulcsfontosságú: támogatják a felkészülést, bátorítanak, és együtt örülnek a diákok sikereinek. A Garabonciás napok jellemző programjai között szerepelnek vetélkedők, kampánykoncertek, diákok által szervezett „Happening”, kulturális programok és a leglátványosabb, a fáklyás felvonulás. Az iskolák stábjai hónapokon át készülnek: terveket rajzolnak, díszleteket gyártanak, próbákat tartanak, és megbeszélik, ki milyen feladatot vállal.

Ez a közös munka nemcsak a fellépés minőségét javítja, de összekovácsolja a társaságot, új barátságok születnek, és azok is bekapcsolódnak, akik ritkábban mutatják meg magukat a tantermeken kívül.

Idén iskolánk a Beg&Burn stábjával 2. helyezést ért el és így a BEG jelöltje **Németh Gergő** lett az egyik diákalpolgármestere a városnak egy évre.

Iskolán innen, pihenésen túl – a diákélet kihívásai a 21. században

írta: Szilágyi Csenge, 11.D

A diákok hétköznapijai sokkal összetettebbek annál, mint ahogy a legtöbb felnőtt, vagy kívülálló gondolja. Igaz az órák napközben vannak ez annál sokkal több, ha mélyebben bele ássuk magunkat. Délután fáradtan, sokszor 7.- 8. óra után haza érve még leülni tanulni, ezt összehozni a sporttal és a magánélettel.

Reggeli rohanás és órák

A napunk már egész korán kezdődik. Sokan, leginkább a bejárósok már 7 óra előtt úton vannak, hogy beérjenek az iskolába, de akik helyben vannak nekik is negyed órával korábban el kell indulniuk, hogy időben megérkezzenek. Az első órák fáradtan telnek, a fent maradásról szólnak, sokan csak a harmadik- negyedek óra után tudnak teljesen ott lenni fejben az órákon. A tanórák szinte mind gyors tempóban zajlanak: gyorsan írd a vázlatod és közben figyelj oda, ha kérdeznek, válaszolj gyorsan. A mi iskolánkra nem jellemző a rövid szünet, de sok másik iskolában igen gyors a váltás egyik tantárgyról a másikra.

Délutáni kihívások

A tanítás után a nap egyáltalán nem ér véget számunkra. Sokan külön órákra mennek: nyelv, sport, művészet, stb. Ezek után derül csak igazán ki, hogy másnapra mennyit is kell tanulni, vagy házi feladatot csinálni, és ez még több órás program az este, de már teljesen kimerülve. Ezek miatt a legtöbb diák elhanyagolja a saját egészségét, túlterheltség, alváshiány és sokszor a rendes étkezések is elmaradnak.

Társas élet és kikapcsolódás

A legtöbb diáknak a legjobb része a napjában a szünetek, a barátaikkal valamit csinálni vagy csak a szünetben kibeszélni az órát.

Mégis legtöbbünk úgy érzi, hogy bár ezeket élvezzük a legjobban, erre marad a legkevesebb időnk. A terhelés és fáradtság miatt a szabadidő inkább pihenéssel megy el, mint aktív programmal. Idősebb korban már a párkapcsolatok is fontos szerepet játszanak, és sokszor az iskola és a kapcsolat egymás rovására mennek, vagy az egyiket vagy a másikat elhanyagoljuk.

Digitális tanulás

A digitális eszközök ma már szerves részei a tanulásnak: laptop, tablet, telefon, online feladatok, digitális napló, ezek egyszerre nehezítik és könnyítik a mindennapokat. Ezek sokszor otthon is veszekedéshez vezetnek, a szülők sokszor hamarabb látják a jegyeket, minthogy a saját gyerekük mondanák el vagy éppen azt hiszik ha telefonozunk, hogy valami mást csinálunk miközben azon van a tanulni-való.

Mi vár a jövőben?

Az oktatási szakértők szerint a következő években tovább nő a digitális tanulási eszközök szerepe, és hangsúlyosabb lesz a diákok mentális egészségének támogatása is, ennek most is nagy szerepet fordítanak, sokszor a diákok csendben szenvednek, amiben lassan teljesen tönkre fognak menni. A mindennapok azonban nem válnak lassabbá.

„Hittel és humorral sok minden kibírható” – avagy milyen ma történelemtanárnak lenni?

írta: Bencze Beáta

Vannak tanárok, akik nemcsak a tananyagot adják át, hanem szemléletet, bátorságot, gondolkodást is tanítanak. Darányi Katalin tanárnő ilyen pedagógus: több mint három évtizede formálja diákjait, miközben ő maga is folyamatosan tanul tőlük. Beszélgettünk hivatásról, a digitális világ kihívásairól, az oktatás jövőjéről és arról, hogyan lehet a történelem élő, szerethető tantárgy.

-Mindenki különböző úton jut el a pedagógusi pályához. Akad olyan, akinek van egy meghatározó személy vagy élmény, ami miatt ezt a pályát választja. Téged mi vezetett a tanári hivatás felé és miért éppen a történelmet választottad?

-Sablonos válasz, de mindig is szerettem olvasni történelmi témájú, kalandos regényeket. Főként nyári szünetekben volt erre időm. Beleéltem magam a történetekbe, elképzeltem magam Verne hőseként, majd az általános iskolában és középiskolában is olyan tanáraink voltak, akik igyekeztek rávilágítani az összefüggésekre, a nagyobb egységekben való gondolkodásra. Megtanítottak kritikusan gondolkodni a való életben is. Bár magyarból és történelemből felvételiztem, de a magyar szakot elengedtem és népművelőként sokkal komplexebb világszemléletet kaptam az egyetemen. Negyedéves koromban még el sem tudtam képzelni magam tanárként, ötödévben viszont már teljes állásban tanítottam és kollégiumi szervező voltam.

-Valljuk be őszintén, hogy a tanítás sok türelmet és lelkesedést igényel. Mi az, ami ennyi idő után is motivál a mindennapokban?

-Szeretem látni, hogy megtanulnak gondolkodni a diákjaim és tapasztalom, hogy a saját heuréka élményük magabiztosabbá teszi őket az életben. Ők lesznek a következő nemzedék, akik alakítják a sorsunkat ebben az országban.

Nem mindegy, hogy egykedvűen végrehajtanak valamit vagy aktívan alakítják a sorsukat.

-Bár a közvéleménnyel ellentétben a pedagógusi munka nem mindig könnyű, sőt hosszan sorolhatnám, mennyi kihívással jár. Mi az, amit a legnehezebbnek tartasz a tanári hivatásban?

-Nem maga a tananyag átadása vagy a vizsgáztatás a legnehezebb, bár a tankönyvek használhatatlansága is megérne egy kérdést, hanem az a komplex és sokrétű szerep, amit be kell tölteni. Egyszerre kell lenni októnak, nevelőnek, adminisztrátornak, konfliktuskezelőnek. Nincs társadalmi tekintélye a pedagógusnak, ugyanakkor óriási a felelőssége. Ez sok frusztrációt, szorongást okoz a tanároknak. Ezzel pedig ma magára marad a pedagógus, nagyon kevés a feltöltődési, megújulási lehetősége.

-A jó tanár–diák kapcsolat kulcsfontosságú. Szerinted mi a titka annak, hogy a diákok bizalommal forduljanak a tanárukhöz?

-Bizalom, partnerség, következetesség, igazságosság, betartható ígérek, elfogadó légkör és sok-sok humor, amivel bármikor oldani tudjuk a feszültséget. Hittel és humorral sok minden kibírható, mondta Ravasz László református püspök egy elég vészterhes korszakban.

-Szerintem nincs olyan történelemtanár, aki pályafutása alatt ne kapta volna meg a nagybetűs kérdést a diákoktól: MINEK KELL TÖRTÉNELMET tanulni? Kérlek, áruld el, hogy miért?

-Igazából nem a történelmet kell tanulni, bár én igyekszem „hétköznapi” közelségbe hozni a történelmi események szereplőit. Mindig találok és tudatosan keresek olyasmit, amit eddig másutt még nem hallottak a diákok, hogy felkeltssem a figyelmüket. A világot kell tanulni, látni, hogy minden mindennel összefügg és semmi sem történik véletlenül. Ehhez bármelyik tantárgy rendszeres tanulásával el lehet jutni. Ezért is sajnálom, hogy a ma diákját kevés kivételtől eltekintve nagyon kevés dolog érdekli.

-Minden tanárnak van kedvenc korszaka vagy témája, amit szívesen tanít. Neked melyik az és miért?

-Kedvenc korszakom több is van, de igazán a 19.-20. század fordulója, a II. ipari forradalom kora, a dualizmus Monarchiája vagy a hidegháború kora az, amit nagyon lelkesen tudok prezentálni. Én is mindig tanulok újat ezekről a korszakokról, néha csak apróságokat. Itt válik izgalmassá, hogy a diákjaim maguktól felfedeznek összefüggéseket már. Ekkorra már több éve „kényszerítem” őket arra, hogy önállóan gondolkodjanak, rakják össze a gondolatmozaikot. Annyira jó érzés hallani, amikor sikerül nekik!

-A digitális világ egyre nagyobb teret nyer az oktatásban. Mi a véleményed erről?

-Igen. A digitális világgal szemben nem dughatjuk homokba a fejünket. Használni kell, hiszen a hétköznapijainkban is ott van, akár egy online továbbképzésben, vásárlásban, vagy csak egy szimpla keresésben. Én is igyekszem használni a józan ész határain belül. 35 év alatt soha nem használtam tankönyvet, csak részlegesen.

Mára a Classroom felületén felépítettem 9.-12. osztályig végig a saját virtuális tankönyvemet, feladatokkal, ábrákkal, forrásokkal. Ugyanakkor nem válthatja fel teljesen a régi módszereket. Mindig fennáll a veszély, ha beáll egy pillanatnyi üzemzavar a digitális eszközökben, akkor se essünk kétségbe. Az emberi hús-vér kapcsolatokat pedig nagyon óvni kell, hogy ne tűnjenek el, hiszen látom, hogy a mai fiatalok annak ellenére, hogy digitális bennszülöttek, nagyon magányossá váltak.

-Egy jó óra mögött sok előkészület van. Hogyan készülsz fel egy-egy tanórára, és mennyire engedsz teret a spontán ötleteknek?

-Mondhatnám azt, hogy 35 év után képes vagyok rutinból órát tartani, de nincs két egyforma órám. Fix vázlataim vannak, még azokat is variálom, attól függően milyen egy osztály összetétele, hozzáállása a tantárgyhoz, akár a témához. Igyekszem sokat magyarázni, feladatokat megoldatni, rövid videókat, akár filmrészleteket is megnézetni. Sokat feleltetek szóban, főként az utolsó két évben. Rengeteg energiát fordítok az esszéírás megtanítására is, amihez közös gondolkodással próbálok eljutni.

-Minden tanárnak van egy-két különösen emlékezetes órája vagy diákja. Van olyan, amit szívesen megosztanál a JóHírmondó olvasóival, mert valamiért különösen megmaradt?

-Volt olyan időszak, amikor 8 éven keresztül, 5.-től az érettségiig tanítottam osztályokat. Gerendeliné tanárnő és Balogh László tanár úr utolsó osztályai sok mindenről tudnának mesélni. Rengeteg minden történt ott. Szerencsére mindenki sikeresen leérettségizett és sok-sok emléket őriz a töri órákról.

-Vannak olyan diákok, akik nehezen találják meg a kapcsolatot a történelemmel. Te hogyan próbálsz felkelteni az érdeklődést azokban, akiket kevésbé vonz a tantárgy?

-Minden diákomnak megadom az esélyt a fejlődésre, nem skatulyázok, talán emiatt is előbb-utóbb mindenki elfogadja, hogy muszáj tanulni ezt a tantárgyat.

-Mit tanácsolsz azoknak a diákoknak, akik tovább szeretnének tanulni történelem szakon vagy ehhez kapcsolódó területen. Hogyan készüljenek fel erre az útra?

-Aki történelemmel szeretne foglalkozni, annak ma különösen nehéz dolga van. Az egyik legátropolitizáltabb tantárgy a 19. század óta. Az aktuális kormányok mindig átírják nemcsak a történelemtankönyveket, hanem a történelmet is. Ezért is nem tanítok tankönyvből. Sohasem volt könnyű emeltszinten érettségizni ebből a tárgyból. Rengeteg lexikális tudást követelnek okkal-ok nélkül. Emlékszem az ókori Róma szigorlatomra első éves koromban. A beugró a 101. császár uralkodása volt. Ahogy a népdal mondja: „aki dudás akar lenni, pokolra kell annak menni.”

-A tanítás egyfajta adok-kapok meccs is néha. Van esetleg olyan, amit te kaptál, tanultál a diákoktól az évek során?

-Minden 12. év végén megkérem a diákjaimat, hogy írjanak egy nagyon rövid értékelést a közös munkánkról. Általában jól kijövünk egymással. Szeretik a korrekt kereteket és határokat. Megtudhatom ilyenkor, hogy pörgetem az órákat és fárasztóan gyorsan tudok táblára írni. Később, amikor visszajönnek az iskolába, akkor többnyire azt szokták mondani, hogy az életre készítettem fel őket. Ezt nagyon jó érzés hallani. Több tanítványomból is történelemszakos tanár lett és úgy hallom, hogy jól is tanítanak. Kell ennél több?

-A világ ma is sok kihívással küzd. Hogyan látod: tanulunk a múlt hibáiból, vagy az emberiség hajlamos újra elkövetni ugyanazokat?

-Ezt a kérdést én is fel szoktam tenni egy-egy aktuális témánál a diákjaimnak és kíváncsian hallgatom a válaszokat. Sajnos én úgy látom, hogy az emberiség nemigazán tanul a korábbi időszakok hibáiból. Sőt, mintha elfelejtenék mi történt a közeli és távoli múltban. Talán ezért is kell történelmet tanulni, hogy felszínen tartsuk ezeket az ismereteket is.

-A diákok kíváncsiak arra is, milyen egy tanár a magánéletben. Hogyan szeretsz kikapcsolódni egy hosszú tanítási nap után?

-Egy hosszú nap után vagy egy-egy szünetben szeretek olvasni, bár ma már nem kötnek le a történelmi témák, azt hiszem azt elengedtem. Sokat főzök, ez egyfajta figyelemelterelés, imádok a természetben lenni túrázni, kerékpározni. Sokat utazom, lehetőleg izgalmas természeti helyekre, vagy a magyar történelemhez kötődő tájakra. Rajongok a gótikus és reneszánsz építészet alkotásaiért. Szívem csücske a Felvidék, bár már rég jártam arra. Ha épp otthon vagyok, akkor szeretek kreatívkodni, szappant főzök, újrahasznosított anyagokból varrok vagy régebben gyöngyékszereket készítettem.

-Ha egyetlen országot vagy várost választanál, ahová elutazhatnál a történelem kedvéért, melyik lenne az, és miért pont az?

-Annyi szép és különleges hely van, hogy egyet nem tudok kiválasztani. Nagyon szeretem Bécset, ami egyszerre multikulturális és hatalmas zöld parkjai pedig nyugalmat árasztanak. Különlegesek a Felvidék szépségei városkái, Krakkóval együtt a középkort idézik meg számomra. Szeretem a Mátrát és a Zemplént különösen ősszel. A szekszárdi dombság és a Káli-medence is izgalmas. Az Alföld is sok különlegességet tartogat, csak nagyon kell figyelni és keresni. Rengeteg növényt és állatot szoktunk megfigyelni minden évszakban.

Az Isztriai -félszigetet a Monarchia szelleme hatja át és ott összeér az ég a földdel. Elképzelhetőnek tartanám, hogy ott élem le az életem hátralevő részét.

-Milyen zenét hallgatsz szívesen? Esetleg van kedvenc filmed, ami történelmi témájú?

-Nem vagyok egy slágerrajongó. Szeretem az olyan zenét, aminek van mondanivalója. Kicsit a keményebb hangzású, kritikusabb műfajok alkotóit kedvelem.

-Ha nem tanár lennél, milyen más hivatást tudnál elképzelni magadnak?

-Ha nem tanár lennék, akkor is valahol a tudás átadása körül forogna az életem. Talán lehetne egy lakáséttermem, ahol nemcsak főznék, hanem főzőtanfolyamokat tartanék. Esetleg lenne egy kreatív műhelyem, ahol kedvemre alkothatnék.

-És végül a szokásos elmaradhatatlan kérdés: hogyan látod a tanárokat, és a magyar oktatás jövőjét?

-A fiatalok egyáltalán nem tolonganak a pedagógusi pályára bármennyire ezt szeretné láttatni a kormány, és a tapasztaltabbak közül is sokan elhagyják a rendszert vagy belefásulva a túlélésért küzdenek. A jelenlegi magyar oktatási rendszer sok szempontból elavult, a 20. századi elvárásokra épül, és nem készít fel a gyorsan változó világ kihívásaira. A diákok szövegértése ugyanakkor katasztrofális, érdeklődésük néhány kivételtől eltekintve felületes. A jövő megköveteli a gyökeres átalakulást, amihez elengedhetetlen a megbecsült és autonóm tanári kar megléte, normális párbeszéd a szülők-tanárok-oktatásirányítók között. Ameddig nincs önálló oktatási minisztérium és hosszútávú oktatási koncepció, ameddig a tanárok csak a központi akarat végrehajtói, addig nehéz lesz bármilyen látványos változást elérni a közoktatásban.

A beszélgetésből kiderült, hogy a jó tanár nem csupán tudást ad át, hanem irányt, hitet és kapaszkodót is nyújt a diákok számára. Darányi Katalin tanárnő gondolatai pedig emlékeztetnek arra, hogy a múlt megértése a jelen útmutatója lehet — mindannyiunk számára.

Tükörbe nézni önmagunkkal – Az önismeret öt szintje

írta: Virág Janka, 11.D

Biztos bennetek is felmerültek már azok a kérdések, hogy: Ki vagyok? Mit szeretnék elérni az életben? Mik a vágyaim? Szerintem ezek a kérdések a legátlagosabb kérdések egy tini életében, hiszen ebben a korban kezdünk el foglalkozni, érdeklődni önmagunk iránt. Ez egy nehéz és hosszú folyamat, kitartás szükséges hozzá. Most ebben a cikkben szeretnék neked segíteni miként kezd el, vagy hogyan fejleszd az önismereted.

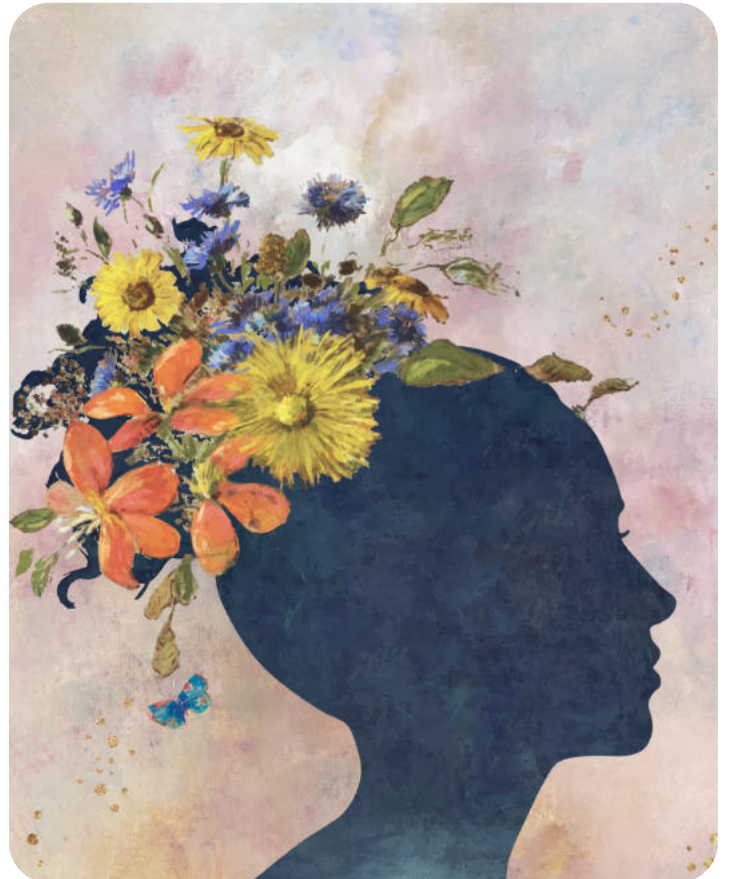
A saját magunkkal kapcsolatos tudásunk egyik legfontosabb forrása a viselkedésünk, érzéseink és reakcióink megfigyelése. Ennek során ugyanúgy monitorozhatjuk önmagunkat, mintha külső megfigyelők lennénk. Például honnan tudjuk, hogy milyen ételeket szeretünk? Onnan, hogy figyelemmel kísérjük a tapasztalatainkat. Ahogyan egyre idősebbek leszünk, egyre több tudást gyűjtünk önmagunkról.

Megtapasztaljuk, mivel töltjük gyakran az időnket, milyen ruhákat választunk, milyen zenét hallgatunk. Ezekből az információkból pedig fokozatosan összeáll énfogalmunk. Akárcsak egy vég nélküli kirakós. Ez a folyamat idővel egyre komplexebbé válik, ha pedig tudatosan is élünk a technikával, akkor egyre pontosabbá teheti önismeretünket. Hasznos önismereti élmény lehet, ha megpróbálunk a külső megfigyelő szerepébe helyezkedni, és ilyen módon megvizsgálni saját viselkedésünket.

Mi az önismeret?

Az önismeret azt a képességet jelenti, amellyel tudatosan felismerjük saját gondolatainkat, érzelmeinket, viselkedésünket és belső motivációinkat. Ez egy folyamatos önreflexiós folyamat, amely során mélyebb megértést nyerünk önmagunkról: arról, hogy kik vagyunk, mit szeretnénk elérni, és hogyan reagálunk különböző élethelyzetekre.

Az önismeret két fő területre bontható: belső önismeret, ez a saját érzelmeink, gondolataink és értékrendünk megértését jelenti. Ide tartozik az önreflexió képessége, amikor őszintén szembenézünk erősségeinkkel és gyengeségeinkkel. Külső önismeret: ez azt mutatja, mennyire vagyunk tisztában azzal, hogy mások hogyan látnak bennünket. A külső visszajelzések segíthetnek abban, hogy objektívebb képet kapjunk magunkról.

Az anime ellenségei: sztereotípiák, félreértések és rajongók

írta: Székely Anna, 11.D

Az anime napjainkra az egész világon ismert és népszerű műfajjá vált. Japánból indult hódító útjára, és mára szinte minden témában találhatunk animét: a sci-fitől, a horroron és drámán át, egészen a romantikus, fantasy vagy humoros műfajokig. A lehetőségek tárháza kimeríthetetlen, az anime rengeteg kreatív ötletet, különleges világot és egyedi hangulatot kínál. Mégis, a népszerűsége ellenére sokan nemcsak egyszerűen nem kedvelik, hanem kifejezetten utálják, sőt lenézik az animét és annak rajongóit. De vajon miért alakult ez így? Miért vált egy egész műfaj ilyen erős ellenszenv célpontjává?

„Az anime gyerekeknek való!”

Az anime ellen irányuló általános ellenszenv egyik leggyakoribb forrása az a tévhit, hogy az animáció egyenlő a gyerekmesékkel. A korábbi évtizedekben valóban rengeteg animációs tartalom készült elsősorban gyerekek számára, így sok ember fejében a „rajzfilm csak gyerekeknek szól” gondolat máig megmaradt. Sokan nem is gondolnak bele abba, hogy az animáció, mint forma, nem kor függő. Mára pedig teljesen egyértelmű, hogy az anime messze túlnőtt a gyerekek világán. Rengeteg, kifejezetten nagykorúaknak vagy felnőtteknek készült sorozat és film létezik, amelyek komoly, sokszor filozófiai mélységű témákat dolgoznak fel. Elég csak olyan címeket említeni, mint az *Attack on Titan* vagy a *Death Note*. Ezek egyáltalán nem gyerekeknek valók: erkölcsi dilemmákat, politikai konfliktusokat, társadalmi problémákat, pszichológiai vívódásokat mutatnak be.

Sokan azért gondolják mégis gyerekesnek az animét, mert a stílusa, nagy szemek, élénk színek, dinamikus mimika, első ránézésre valóban mesehangulatot idézhet. Azonban az anime műfaja nagyon sokszínű: egy aranyos vagy humoros jelenet bármelyik pillanatban átfordulhat brutális, drámai vagy sötétebb hangulatba.

Ez az éles váltás az egyik sajátossága, amit sokan félreértenek, vagy egyszerűen túl gyerekesnek hisznek, egészen addig, amíg nem látnak egy komolyabb műfajú animét.

„Az anime rajongók furák”

A másik gyakran hallott kifogás az anime és rajongói ellen, hogy „furák”, „különcök” vagy „túlzásba viszik”. Ha valaki azt mondja, hogy anime rajongó, sok embernek rögtön egy túl lelkes, esetleg túlzásba eső, furcsa viselkedésű személy jut eszébe. Persze minden rajongói közösségben vannak szélsőséges példák, legyen szó videójátékokról, filmekről, sportcsapatokról vagy éppen könyvsorozatokról. Az anime fandom sem kivétel, de az, hogy néhány fanatikus viselkedése alapján ítélünk meg több millió embert, nyilvánvalóan igazságtalan általánosítás.

Például, míg egy Star Wars rajongót teljesen természetesnek tartanak akkor is, ha Darth Vader vagy Boba Fett jelmezben jelenik meg egy rendezvényen, addig ha ugyanezt egy anime rajongó teszi a kedvenc karakterének cosplayével, azt sokan furcsának, sőt cikinek minősítik. Pedig a két dolog lényege ugyanaz: valaki szeret egy történetet, és kreatívan szeretné kifejezni a rajongását.

De miért elfogadottabb az egyik, és miért vált gúny tárgyává a másik? Legtöbbször azért, mert az anime még mindig sokak szemében egy félreértett műfaj. Aki nem ismeri, az könnyen félreérti és emiatt könnyen ítélkezik. Az ítélet gyakran tudatlanságból fakad. Rengeteg ember úgy ítéli el az animét, hogy valójában semmit sem tud róla, vagy csak felszínes sztereotípiákra támaszkodik. Lehet, hogy látott egy animét, ami nem tetszett neki, vagy furcsának találta, és ebből levonta a következtetést: „Az anime rossz.” Ez azonban pont olyan, mintha valaki elolvasna egyetlen rossz könyvet, majd kijelentené, hogy „minden könyv rossz”.

A valóság az, hogy az anime egy rendkívül sokoldalú, színes és változatos műfaj, számtalan rajzstílussal, hangulattal, történettel és témával. Aki szeretné, könnyen találhat magának olyan animét, amely illik az ízléséhez, legyen az humoros, romantikus, horrorisztikus, vagy éppen mély, komoly és felnőtteknek szóló.

Az sem probléma, ha valaki egyáltalán nem szeretne animéket nézni, mindenkinek más az ízlése, és ez teljesen természetes. A valódi gond akkor kezdődik, amikor valaki úgy formál véleményt egy egész műfajról és annak rajongóiról, hogy valójában nem ismeri meg igazán. A sztereotípiák alapján való ítélkezés nemcsak az animét, hanem bármilyen más művészeti ágat vagy rajongói közösséget is igazságtalanul bélyegezhet meg.

Az anime nem tökéletes és nem való mindenkinek, de ugyanúgy értékes és sokrétű műfaj, mint bármely más film, könyv vagy sorozat. És talán, ha az emberek nyitottabban állnának hozzá, kevesebben utálnák, és többen látnák meg benne azt a kreativitást, amely miatt annyian szeretik világszerte.

Közösségi média: lehetőség vagy veszély a fiatalok számára?

írta: Voják Roland, 11.D

A 21. században a közösségi média a fiatalok mindennapi életének szinte elválaszthatatlan része lett. A Facebook, az Instagram, a TikTok vagy a Snapchat nemcsak a kommunikáció eszközei, hanem olyan platformok is, ahol az emberek kifejezhetik magukat, kapcsolatokat építhetnek, és információhoz juthatnak. Ugyanakkor a közösségi média használata nemcsak előnyökkel, hanem komoly kihívásokkal is jár, különösen a fiatal generáció számára.

Az egyik legnagyobb pozitívuma a közösségi médiának, hogy lehetőséget ad az önkifejezésre. A fiatalok megoszthatják gondolataikat, alkotásaikat, fotóikat, videóikat, így könnyen megtalálhatják a hasonló érdeklődésű embereket. Emellett segíti a tanulást és az információszerezést is, hiszen rengeteg oktató jellegű tartalom található az interneten. Sok diák például YouTube-videókból tanul, vagy különböző fórumokon kér segítséget másoktól.

Másrészt azonban a közösségi média számos veszélyt is rejt. A folyamatos online jelenlét könnyen függőséget okozhat, ami negatívan befolyásolhatja a fiatalok koncentrációját, alvási szokásait és tanulmányi teljesítményét. Emellett az online térben gyakori a negatív összehasonlítás is: sokan mások „tökéletes” életét látva elégedetlenek lesznek önmagukkal. Ez különösen a serdülőkorban veszélyes, amikor az önértékelés még kialakulóban van.

További problémát jelent a cyberbullying, vagyis az internetes zaklatás. A fiatalok sokszor nincsenek tisztában azzal, milyen következményekkel járhat egy-egy bántó komment vagy megosztás. Az internet anonimitása miatt sokan bátrabban viselkednek, mint a valóságban, ami komoly lelki sérüléseket okozhat másoknak.

Összességében a közösségi média nem jó vagy rossz önmagában – minden azon múlik, hogyan használjuk. Ha tudatosan, mértékkel és kritikusan állunk hozzá, akkor a közösségi platformok értékes eszközök lehetnek a fejlődéshez és a kapcsolattartáshoz. Fontos, hogy a fiatalok megtanulják megkülönböztetni a valóságot a látszattól, és időnként tartsanak szünetet a digitális világtól. A jövő generációjának felelőssége, hogy megtalálja az egyensúlyt az online és az offline élet között. Csak így lehet a közösségi médiát valóban hasznos, inspiráló és pozitív erővé formálni.

BEG-es versek

Csend írta: Sammy

Néha nyomasztó a csend, mely folyton körül
vesz.

Néha talán élvezem a nyugalmat.
Néha bánom, hogy nem használtam ki míg zaj
volt.

Néha kívánom, bárcsak több ilyen lenne.
Néha sírnék, mert egyedül érzem magam, de oly
nagyon.

Néha nevetnék, hogy végre senki nem zavar.
Néha pedig fáj, hogy nem lehetek körülvéve
kikkel egyhelyen kéne lennem.

Ma talán fáj. Ma talán jobban nyomaszt.
Ma talán nem nyugtat, hogy senki nem zajong.
Ma talán nem kívánom, hogy több ilyen legyen.
Ma talán sírnék, hátha valaki meghall, oda lép, s
elmondja: Nem vagy egyedül.
Ma talán nem ez a nap van.
Mert ma fáj, s kívánom, ne így lenne.

Ma talán csak azt szeretném, hogy valaki öleljen,
s szeressen.

Miért ne? írta: Pap Dóra

Dönteni nehéz, pördül a kocka
Rajtad a világ összes szemének, jó és rossz.
Meghalljanak vagy elfelejtsenek!

Szereted, ha zaj van,
Bár néha kényelmes a csend.
Arcodat más arcok tükrében ne keresd!

Dönteni nehéz, pördül a kocka
Rajtad a világ összes szemének, jó és rossz.
Előre kettőt, visszább egyet
Könnyed tangót játszik az élet.

Mások elől elrejtéd magad
Vagy szeretnéd, hogy minél inkább
meghalljanak?
Figyelsz mások harsogó szavára,
Vagy inkább leszel önmagad mentsvára?
Dönteni nehéz, kezet nyújts vagy elfuss?

Én szeretek szeretni,
Igaz ember akarok lenni!
Ha csak egy mosollyal is
Legalább a reményt megcsillantani!

A reményt, hogy minden jó lehet,
Nem vagyunk farkasok mi emberek.
De nem vagyunk, hidd el nekem!
Tenni, tenni kell hogy ne így legyen!

Ne válassz jó és rossz között
Ne bújj el az álarc mögött
Ne halld meg a hangokat, csak éld a
mindennapokat!

Ne várj érte semmi mást,
Csak, hogy végre minden kerek legyen
és ne nézzünk rajta át!

Vagy lehet, hogy mégsem jó?
Miért ne tennénk azt, ami nem való?

Kételyt keltő fagy írta: Kittlinger Bence

Rideg Télt hoz az Ősz,
Az emberek szívében a gyűlölet győz,
S, mi szeles és fagyos a fák között,
Az a dér a kétellyel egyeséget kötött.

Betört a rontás és az árny nyoma,
S pusztítva megy házba, sátorba.
Nem vagy elég Jó, elvisz a fagy,
S úgyis megtörsz a láncok alatt!

Mind ezt mondják, és igazuk van,
Igazuk van, hisz ki nem mondod ha,
Vihar csap le rád, s a szelek fát írtnak,
Nem hihetsz soha, soha a mártírnak!

Betört hiába a hideg, szivednek házába,
Tüzet rakj, melegedj meg, kételyt rakd máglyába.
Ne higgy a hamis, kófic prófétáknak,
S így az igaz szavak végre rád találnak.

Madártávlat
írta: Jakab Ágnes

Napjaim telnek-múlnak, de valahogy mintha
nem a magam szempontjából látnám a világot,
hanem madártávlatból.

Kívülállóként figyelem, mi történik.
Mintha nem tartoznék ide néha.
Vajon miért érez így az ember?
Vagy csak én vagyok vele így?

Az emberek sokszor nem veszik észre,
mikor a semmit bámulja az ember,
gondolataiban elveszve.

Ha madártávlatból látom néha a világot,
vajon mennyi minden van elveszve?

Négy fal között
írta: TT

Fáj a gondolat mi napokon át halad,
Mosoly, mi hazugság,
senki nem tudja mi a valóság.

Vagy talán mégis?
Nem hiszem, hogy ér bármit is.

Fény, mi kihunyt már szívemben,
Soha nem lesz olyan meleg, mint régen,

régen csak úgy virágzott,
tarkán tündökölt meleg érzés,
mire azt hittem sosem hagy majd el.

Mára már csak sötétben,
jéghidegben tapogatózom,

s nem hallok mást,
csak ezeket a hangokat
mik néha-néha megszólalnak
és ezt mondják:
„nem vagy elég jó, próbálj többet, többet,
többet és többet.”

Ez az állandó érzés,
mi nem hagy nyugton,
megfelelni másoknak
közben járni utamat a jó úton.

A múlt, őrzött emlék
írta: Kittlinger Bence

Elhasznált sínek tengerje tévedt hosszan
nyugalomra.
Benőtte a fű, a gaz, s megette a rozsdá.
S mégis még ha egy kavics is elég az ő fém
eltörésére,
Akkor is célját eléri, hiába bárki ellentörése.

S mi vas így célját elfelejtette,
Új darab fölé építette,
S hiába lett minden szép és új,
A régit soha többé nem felejtí az út.

Az emberi jellem sem különb ennél.
Ott rejlik benned, bennem, s minden
embernél,
Szívében őrzí azt keblében dédelgetve,
El nem felejtve mi történt az évezredekben.

Hogy miért fájnak néha úgy a történetek,
S hogy hogyan folytatódik a kanyargós
történet.

Halad buzgón előre nagy boldogan,
De a múltra olykor visszanéz sóhajt, s megy
tovább komoran.

A Grund szelleme ma is él – A Pál utcai fiúk színházi varázsa

írta: Fekécs Zsófia, 11.E

A magyar irodalom egyik legismertebb és legkedveltebb regénye, Molnár Ferenc, A Pál utcai fiúk, ami nemcsak könyvként, hanem színpadon is hatalmas élményt nyújt minden korosztálynak. A regény, amit szinte mindenki ismer, barátságról, hűségről és az önfeláldozásról szól.

A színházi feldolgozásban mindez még valóságosabbá válik. A zenés darab a klasszikus történetet modern, lendületes formában meséli el, és garantáltan megérinti a nézőket- legyenek akár diákok, akár felnőttek. A színházi előadás különlegessége, hogy a rendező és a színészek olyan látványos és izgalmas jelenteket hoznak létre, amelyek életre keltik a regény karaktereit és jeleneteit. Nemcsak a főhős, Boka János története bontakozik ki, hanem a többiek például Áts Feri, Nemeček Ernő, valamint a vörösingesek is komplex, együtt érző alakokként jelennek meg. A színészek hiteles játéka révén a néző szinte átéli a gyerekek mindennapjait, az örömeiket, a félelmüket és az egymásért való kiállásukat.

A díszlet és a jelmezek is hozzájárulnak a hangulathoz: a részletgazdag, korhű jelmezek és a látványos díszlet segítségével a néző könnyen bele tudja élni magát a történetbe. A zene és a fények együttesen hangsúlyozzák az izgalmas pillanatokat, például amikor a két csapat összecsap a Grundért, vagy amikor Nemeček bátorsága kiemelkedik. A darab zenei világa különösen hat az érzelmekre, hiszen azokon keresztül a néző még inkább át tudja érezni egyes helyzetek hangulatát. Sok néző számára ezek a zenés részletek maradnak a legemlékezetesebbek, hiszen egy-egy dal után szinte tapintható a meghatottság a nézőtéren. Ezek az elemek együtt teszik a darabot lebilincselő élménnyé mindenki számára. A színészek játéka külön dicséretet érdemel. A szereplők hitelesen és átéléssel jelenítik meg a gyermeki világot, a csapat összetartását és a barátság erejét.

A színészek közötti összhang és a csapatmunka is jól érezhető: valódi közösséget teremtenek a színpadon, aminek az ereje a nézőtérre is átsugárzik. Az előadás így nemcsak a történet miatt, hanem a színészek érzelmes előadása miatt is hatásos. Az előadás legnagyobb értéke, hogy nemcsak nosztalgiát kelt, hanem újraértelmezi a történetet a mai közönség számára. A mai világban a közösségek és értékek sokszor háttérbe szorulnak, a darab arra emlékeztet, milyen fontos kiállni egymásért, és hűnek maradni az elveinkhez. Ez teszi *A Pál utcai fiúk* előadását egy igazi érzelmi utazássá: nevetés, izgalom, könnyek váltják egymást a színpadon és a nézőtéren is. Ez a darab nemcsak egy kötelező olvasmány életre keltése, hanem egy szívből jövő, inspiráló történet.

Én szívből ajánlom mindenkinek, aki szereti a klasszikus történeteket, de vágyik valami igazán őszinte, emberi élményre is. *A Pál utcai fiúk* színházi változata több, mint egy előadás, ez inkább egy életre szóló élmény, ami után garantáltan mindenki egy kicsit másként néz majd a barátság, a lojalitás és a hősies helytállás fontosságára.

Hogy lehet érdekes egy sorozat, ha a főhős legyőzhetetlen?

írta: Bánfi Bence, 11.A

A mai sorozatok közül kevésnek sikerül olyan erővel megragadni a nézőt, mint az Invincible-nek. Furcsa érzés nézni egy főhőst, akinek még a neve is azt sugallja: legyőzhetetlen. Mégis, ahogy halad előre a történet, rájövünk, hogy Mark Grayson épp attól érdekes, hogy minden ereje ellenére ugyanazokkal a bizonytalanságokkal küzd, mint bármelyik középiskolás: megfelelni a szüleinek, helytállni a suliban, megérteni, ki akar lenni valójában. És talán pont ezért szeretünk ilyen történetekbe kapaszkodni — mert amikor mi magunk is túlterheltnak érezzük magunkat, jó látni, hogy még a „legyőzhetetlenek” is elbuknak néha.

De miről is szól valójában az Invincible? A sorozat Mark történetén keresztül mutatja be, mit jelent felnőni úgy, hogy az ember hirtelen óriási felelősséget kap a nyakába. Bár a külvilág számára ő egy új szuperhős, valójában még mindig egy tinédzser, aki próbál egyensúlyozni az iskola, a család, a barátok és az elvárások között. Miközben tanulja használni az erejét, ugyanúgy hibázik, túlterhelődik, néha összeroppan a nyomás alatt — és mindez nagyon is ismerős lehet bárkinek, aki próbál egyszerre megfelelni a suliban és otthon.

A történet így nem csak grandiózus csatákról és akcióról szól, hanem arról is, hogy milyen nehézségekkel jár megtalálni önmagunkat, és hogyan lehet talpra állni akkor is, amikor úgy érezzük, minden rajtunk csattan. Pont ettől működik: a legyőzhetetlenség csak a felszín, alatta viszont ott vannak azok a kérdések, amelyek egy átlagos diák fejében is naponta megfordulnak.

És talán itt kapcsolódik legjobban a sorozat a mi iskolai életünkhöz. Mert bár nekünk nincsenek szupererőink, a mindennapok sokszor ugyanekkora kihívást jelentenek. Nekünk is egyszerre kell teljesíteni a tanórán, megfelelni a szülőknek, helytállni a barátaink között, sportolni, hobbit követni — és közben próbálni kialakítani, kik is vagyunk valójában. A sorozat azt mutatja meg, hogy nem baj, ha néha elbukunk, nem szégyen, ha valami túl nehéz. Még a legerősebbek is küzdenek.

Mark története emlékeztet arra, hogy a fejlődés nem látványos pillanatokból áll, hanem apró, sokszor fájdalmas lépésekből. Hogy nincs olyan, hogy valaki mindig erős. És, hogy a legnagyobb hőstettek néha nem a világ megmentéséről szólnak, hanem arról, hogy reggel felkelek, bemegyek suliba, és megpróbálok jobban csinálni, mint tegnap.

Az Invincible azért működik ennyire jól, mert a legyőzhetetlenség csak egy illúzió. A valódi történet az emberről szól mögötte — és ez az, amivel mindannyian tudunk azonosulni. A sorozat azt üzeni: hibázni lehet, elbukni lehet, újra próbálkozni pedig kötelező. Lehet, hogy nincsenek szupererőink, de abban, ahogyan küzdünk, néha mindannyian egy kicsit legyőzhetetlenek vagyunk.

Erkölc, függetlenség, szerelem: Charlotte Brontë örök érvényű üzenete

írta: Darabos Dominik, 11.E

Charlotte Brontë Jane Eyre című regénye egy árva lány fejlődéstörténete, aki nehéz körülmények között is megőrzi erkölcsi tartását és belső erejét.

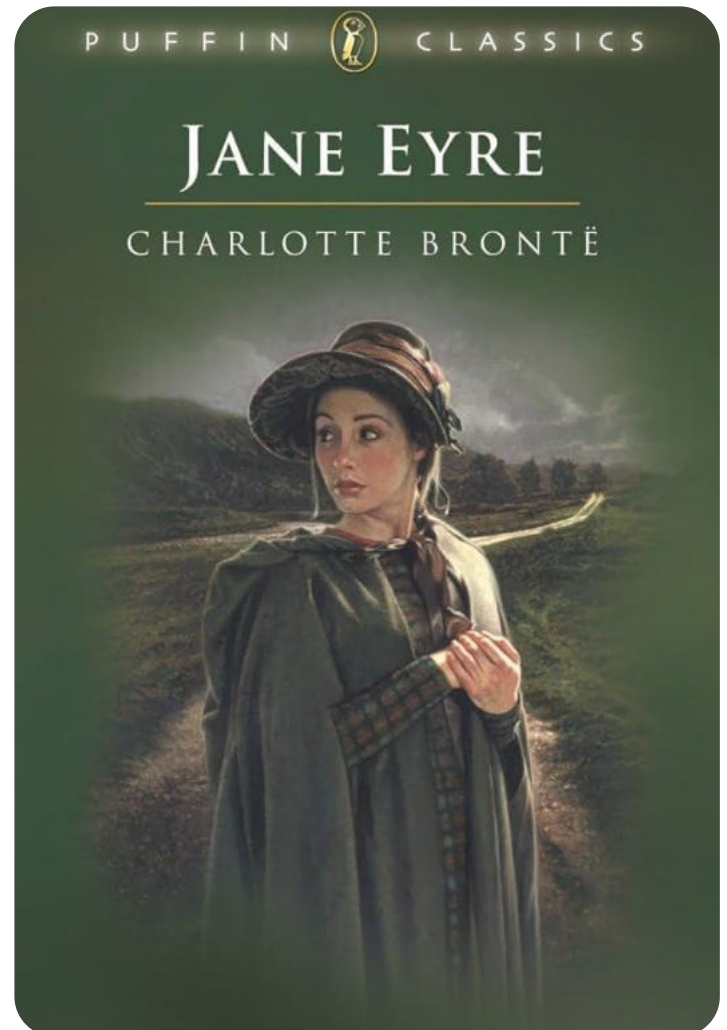
Jane a Ridehead családnál nő fel, szeretet és megbecsülés nélkül. Gyermekkorát később a Lowood nevű leányiskolában tölti, ahol egyszerre tapasztalja meg a szigorúságot, a nélkülözést és az első valódi barátságot Helen Burns személyében. A lány halála és az iskola későbbi javulása mélyen formálják Jane jellemét.

Felnőttként nevelőnő lesz Thornfield Hallban, ahol megismeri a titokzatos és erős akaratú Mr. Rochester-t. Kettejük között fokozatosan mély érzelmi kapcsolat alakul ki, azonban kiderül, hogy Rochester már házas: felesége, Bertha, súlyos mentális betegség miatt a ház padlásán él. Jane erkölcsi elvei miatt elmenekül a helyzettől, és hosszú bolyongás után a Rivers testvérek fogadják be.

Kiderül, hogy a Rivers testvérek Jane távoli rokonai, és örökség révén anyagi függetlenséghez jut. St. John Rivers házassági ajánlatát, amely inkább kötelességből, mint szerelemből születne, Jane visszautasítja, mert érzi, hogy igazi boldogságát máshol találja meg. Végül visszatér Rochester-hez, akit a tűzvész és tragédiák sorozata megtört, de emberileg még inkább megnemesített. A két főszereplő immár egyenrangú félként végül újra egymásra talál, és házasságot kötnek.

A regény központi témái a szabadság, az önazonosság, a nők erkölcsi és érzelmi függetlensége, valamint az a gondolat, hogy a valódi szerelem csak akkor lehetséges, ha mindkét fél tiszteli egymást és egyenlőként áll a másik mellett.

A regényt bátran ajánlanám mindenkinek, különösen azoknak, akik szeretik a nehezebb témájú műveket is. Különösen ajánlanám az eredeti angol verziót, amely még erőteljesebb hatást nyújt.

A Genshin Impact: az akció, a kaland és a művészet találkozása

írta: Földvári Fanni, 11.D

A Genshin Impact egy Akció-szerepjáték (Action RPG), amelyben egy nyílt világot lehet felfedezni. A játékot a Hoyoverse (korábban miHoYo) fejleszti ami egy Kínai cég, amely több játékot is kiadott például Honkai: Star rail és a Zenless Zone Zero. A Genshin Impact 2020 szeptemberében jelent meg, a játék elérhető PC-n, PS4-en, PS-5ön, IOS és Androidon.

A játék grafikája anime inspirált és látványos effektek jellemzik, a játék zenéje országonként változik és annak az ország kultúráját tükrözi, amely ország inspirálta a játékbeli megegyezőjét. HoYoverse sok figyelmet tesz a játék zenéjére, ezért a játék évfordulójának hónapjában egy online koncert szokott lenni, ahol livestreamben meg lehet hallgatni remixelve a játék zenéit.

A játék helyszíne Teyvat világa amelyben hét nemzet van, mindegyik egy-egy elem (Anemo, Geo, Electro, Dendro, Hydro, Pyro, Cryo) és istenség (Archon) köré épül. Főszereplője Az Utazó (Traveler) - egy másik világból érkezett testvérpár egyik tagja, aki elvesztett testvérét keresi a világ bejárása és titkai felfedése közben.

A játék szabadon bejárható, egy hatalmas nyílt világ, amely folyamatosan bővül a játék frissítésével. A harcrendszer valós idejű elemeken alapuló harc.

Karakterek:

Több mint 70 játszható karakter, mind egyedi képességekkel. A karaktereket fel kell szerelni Artifact-ekkel, a talentek, fegyvereket és karaktereket fejleszteni kell, hogy a nyílt világban és a történetben az ellenségeid le tudd győzni és haladj a történetben. Küldetesei: fő történeti szál, mellék küldetések, események.

A róka, aki több mint mesehős – Wes Anderson filmjének rejtett üzenetei

írta: Veres Eszter, 11.A

Amikor először megnéztem A fantasztikus Róka urat, éreztem, hogy ez a film más, mint a többi animációs mese. Bár elsőre úgy tűnik, mintha gyerekeknek készült volna, közben mégis tele van olyan gondolatokkal, hangulatokkal és apró részletekkel, amiket inkább az idősebbek vesznek észre. Wes Anderson filmjei pontosan ilyenek: minden korosztálynak szólnak, csak mindenki mást olvas ki belőlük, és pont ez tetszik annyira benne.

Hogyan hat a film a gyerekekre és a felnőttekre? - Gyerekként szerintem az ember főleg Róka úr kalandjait látja: hogy milyen bátor, és milyen izgalmas az egész állatvilág, és, hogy milyen vicces helyzetekbe keverednek. A színek, a zenék és a mozdulatok mind nagyon játékosak. Idősebb fejjel viszont már más dolgok is fel-tűnnek. Én például sokkal inkább észrevettem azt az üzenetet, hogy mennyire nehéz összeegyeztetni azt, amilyenek lenni szeretnénk, azzal, amilyennek lennünk kell. Például Róka úr egyszerre akar jó apa és férj lenni, de közben nem tudja megtagadni a saját vad, kalandvágyó természetét.

Miért ajánlom minden korosztálynak? - Pont azért, mert ez a film mindenkihez máshogy beszél. Aki kicsi, annak egy vicces, kedves és izgalmas mese, aki nagyobb, annak egy igazi karakterdráma, tele humorral és elgondolkodtató témákkal. Ez a fajta kettősség teljesen jellemző Wes Andersonra. Ő olyan rendező, aki úgy tud gyönyörű, szimmetrikus, színes jeleneteket készíteni, hogy közben a történetek mélyén ott vannak a valóságos érzések: bizonytalanság, félelem, önismeret, szeretet.

Stop-motion, hogyan készült a film? - A Fantasztikus Róka úr technikailag is különleges, mert stop-motion animáció. Ez azt jelenti, hogy minden egyes mozdulat apró lépésenként készül: a figurákat kézzel mozgatják, minden képkockáról fotót készíte-

nek, és amikor ezeket egymás után teszik, úgy tűnik, mintha életre kelnének. Nagyon sok munka és türelem van benne, és szerintem ez is hozzáad a film lelkéhez. Ez a fajta esztétika nagyon illik Wes Andersonhoz, mert ő mindig ügyel a harmóniára, a textúrákra, a színekre és az apró, szándékos tökéletlenségekre.

A film hangulata és mélyebb üzenete - A gesztusok, a zenék és a humor mind azt az érzést adják, hogy ezek az állatok valójában nagyon is emberek, esendők és szerethetőek. A mélyebb üzenet nekem az, hogy bár-mennyire is próbálunk megfelelni másoknak, a saját természetünket nem tudjuk teljesen elhagyni, és talán nem is kell. Róka úr hibázik, túl nagyot álmodik, de közben végig próbál jó maradni azokhoz, akiket szeret. Ez a film megmosolyogtat, néha kicsit szíven üt, közben pedig végig ott van az Andersonra jellemző hangulat: furcsa, különös, de mégis nagyon emberi.

Charles Dickens: Karácsonyi ének – több, mint egy ünnepi történet

írta: Balogh Brigitta, 11.E

Ahogy beköszönt a november, egyre több mindenkinél köszönt be a karácsonyi hangulat is. Szép lassan kezdetét veszi a készülődés az ünnepi időszakra. Előkerülnek a szebbnél szebb díszek, égősorok és megkezdődik az ajándékok beszerzése.

De ez az időszak mit sem érne angyali énekként felcsendülő karácsonyi dalok, lejátszási listák és természetesen szívmelen-gető karácsonyi történetek nélkül. Ez utóbbi akár könyv, akár film és akár animációs mese formájában. Elhoztam nektek az én személyes kedvenc karácsonyi történetemet. Teljes szívemből ajánlanom *Charles Dickens, Karácso-nyi ének* című művét bárkinek, aki idén karácsonykor egy szép és megható történetre vágyik. Véleményem szerint nagyon megérintő és elgondolkodtató jelentéssel bír, ami által többé válik egy ünnepi történetnél. A regény már többször is feldolgozásra került színda-rabok, filmek és mesefilmek formájában is. Bármelyiket is választod, biztos vagyok benne, hogy csodálatos élményben lesz részed. De miről is szól?

A történet Ebenezer Scrooge életének részletét mutatja be. Scrooge egy magányos, fősvény, lelketlen üzletember, aki utálja a karácsonyt és teljesen elzárkózik a szeretettel teli ünneppel járó örömeiktől. A történet egy hideg karácsonyi estén kezdődik, ahol Scrooge megvetéssel szemléli az ünnepi forgatagot az üzletének ablakán keresztül. Visszautasítja unokaöccse vacsorameghívását, valamint a szegényeknek adományt gyűjtő embert is hamar elhajtja. Késő este, magányos otthon-ába hazatérve váratlanul megjelenik volt üzlettársának, Marleynak a szelleme, aki figyelmezteti őt, hogy ha nem változik meg, nagyon rossz sors vár majd rá, viszont nem csak élete hátra lévő részében, de még halála után is. Marley látogatása után az elkövetkezendő három napban három különböző szellem jelenik meg Scroogenak. Az első nap a múlt karácsonyainak szelleme érkezik hozzá és visszarepíti őt múltbeli

karácsonyok jeleneteihez felidézve azok feledésbe merült emlékeit. A szellem emlékezteti őt azokra az időkre, amikor még kedvesebb volt és kapcsolatot ápolt a körülötte élő emberekkel, de megmutatja neki azt a fájdalmas időszakot is, ami véget vetett ezeknek. A második nap a jelen karácsonyának szelleme jön el hozzá és megmutatja Scroogenak a körülötte élők sorsát, mindennapi nyomorúságukat illetve azt, hogy a nagy szegénység ellenére is boldogan és szeretetben élik az életüket. Feltárja előtte azt is, hogy milyen következményekkel járt az emberektől való elzárkózása és az emberek közeledésének visszautasítása. Majd az utolsó, harmadik napon a jövő karácsonyának szelleme jelenik meg, amely sötét és rideg képet fest Scroogenak a jövőről. A látomás egy megvetett férfi halálát mutatja, akit senki nem gyászol. Majd, amikor a szellem felfedi és Scrooge megtudja, hogy az elhunyt férfi ő maga, teljesen összeomlik és megfogadja, hogy ezen túl megváltozik.

De végül vajon betartja az ígéretét és megváltozik? Vajon az egykor még fősvény és lelketlen emberből sikerül bőkezűvé és kedvessé válnia? Vagy talán a jövő szelleme által bemutatott látomás teljesül majd be? Ha sikerült felkeltenem az érdeklődésedet, járjatok a kérdések után ti magatok. Olvassátok el a könyvet, nézzétek meg a filmet, illetve mesefilmet, vagy akár menjetek el a színházba és tekintsétek meg a történet alapján készült színdarabot. Biztos vagyok benne, hogy bármelyiket is választjátok majd, csodálatos élményben lesz részetek.

TÉLI KALAND BIHARFÜREDEN

Készülj a szezon legjobb lejtőire – csúszás,
nevetés, hóharc és igazi téli életérzés!

**2026. JANUÁR 24.
(SZOMBAT)**

Érdeklődni
VIKI néninél!